

II. Kniha Samuel Kiralom Kap. I.

Města své, a utělí: y přišli Filistynští, a bydleli tam.
 II. 8. A na třetí den, přišli Filistynští, aby obnázili pozabíganus, y nasti
 li Dávla, y tresť smů gebo, který ležali na hori Gélboe.
 9. A odtali blamu Dáulovu, y obnázili ho y zbroji: a poslali do ženi
 Filistynstég do tola, aby oznámou byl v kosteloch modlářstých s a mezi li
 dem.
 10. Y vložili zbroj gebo do kostela modli svég Ástarotš, ale tělo gebo
 zavěsili na zed města Betsan.
 III. 11. Toť fůz byli ušlyšali obymatelé Jábef města Galaád, kterěkoliv věci
 byli učinili Filistynsty Dáulom.
 12. Mstali mšecy mužé nag žitněgny, a gishi prez celú noc a rozali mst
 mé tělo Dáulomé y smům gebo z zed města Betsan: a přišli do Jábef
 města Galaád, y spálili gub tam.
 13. a rozali fotti gejes, y porobovali gub v lesi města Jábef, y postili seť
 za sečem dny.

Kniha druhá Samuelová

Kteru my menujeme
Druhú knihu Kiralomstú.

Kapitola I.

I. Jo Dávid fázal zabiti postla, kteri se Amalil že Dávla zabil, i. II. že fůz roz
 trbal oděmi své opřafamal ho z ginstyma zabityma, fůz se postil, y pri
 fázal aby fůu Jidonyz ušli strážni.
 I. Stalo sa, fůz zemrel Kiral Saul, gal sa byl Dávid navrátil od porážky
 Amalecistég, a byl zostal v Měste Dželec za Dma dny.
 2. A na třetí den přišel clovel z mógita Dáulovébo, který mel oděm roz
 trbanú, a blamu pravdem posypanú: a gal přišel k Dávidom, padel na
 fůru tvár, y fláhal se pred nym.
 3. A pomečel k němu Dávid: Džesud gides? který k němu pomečel: Zmógita
 Džabestšébo sem utěl.
 4. Y zaje pomečel k němu Dávid: Jato se to stalo? pomeč mi. který odpove
 sel: Utěl lid Džabestšy z bity, a mnozy fnych fůz popadali zemrel: ale
 y Dául, y Jonatšas syn gebo, zabit fu.
 5. A pomečel Dávid k mladencovi, který mu oznámomal: Jato mš, že
 zabit gest Dául, y Jonatšas syn gebo?
 6. a mladencé pomečel který mu oznámomal: D přibodi sem přišel na ho
 ru Gélboe, a Dául se opřal na fůru topigu: ale moze, a fonyci sobá
 nali ho, fůz sa obrátil naspát, a videl mňa, zavolal mňa. kterému fůz
 sem odpovečel: tu sem.
 8. pomečel mž: Jedoze si ty? y pomečel sem genu: Amalecistš sem já.
 9. Y pomečel mž: Stáň na mňa, a zabi mňa: neb sem v uzkostach posta
 weny, a gesté cela Džusa gest v mne.
 10. A fůz sem stál nad nym, zabil sem ho: nebo sem medel, že živ nebu
 de moci po upádku: y mál sem forinu, berá byla na hlavě gebo, y narám
 mš s pleca gebo, a přinesel sem k tebe řánu mému sem.
 11. A fůz ulapil Dávid oděmi své, roztrbal gub, y mšecy mužé, který byli
 s nym.
 12. A navřali, y plakali, nad Dáulem, y nad Jonatšu synem gebo, y posti
 li se až do večera, y nad lidem řáně, y nad domem Džabestšym, proto, že
 byli popadali mšcem.
 13. A pomečel Dávid k tomu mladencovi, který mu byl novinu přinesel:
 Džesud si ty? který odpovečel: Syn clovela novoměnebo Amalecistšébo sem
 14. Y pomečel mu Dávid: Přeco si se nebal roztrabniti řánu tvú, aby zabil
 pomaganébo řáně?

J. Sc. victoria.
 G. ad cohibendam
 et excitand. popu
 lum ut deos suos
 laudarent se sub
 aito Rege Džabestš
 litad.
 H. 2. Reg. 2. 4.
 I. Sc. jan putrida
 & plena vermi
 bus. Sa.
 I. Sc. pro aabus.

A. M. 2949.
 Ant. br. 1655.
 etty David. 70
 Infr. 9. 4. 30.

A. i. innitebat
 B. i. puffedes
 cum.

C. i. nish in pro
 priu gladiu.

D. i. protely ad
 fidem convosi
 E. Hal. 105. 15.

II. Kralow. Knyh I a II.

15. A foz zamolal Dávid geonebo z fuzebustán fivych, povedel: foz mif-
tupijf k nemu zabi ho. A on ho zabil, y zemrel.

16. A Dávid mlúvil k nemu: Nejs gest fren tvá, na hlavě tvé: nebo
rusta tvé mlúvili naproti tebe, foz fy povedel: Já sem zabil pomazanebo
fána.

17. Lebdy narikal Dávid z narikánym velkým nad Dáulom, a nad Jo-
nátbom synem gebo,

18. A přikázal, aby utili fynu Júdeňych střelci, f fuzi s, gako pifgane
gest w knižáb fpravědňych: y povedel Dávid: Potlévni lidu Jzrael,
fky, na tyb, ftery zemreli na tvých vyfofych mifstáb poraněni.

19. Gvalitebnj, lidé Jzraelstj, na boráb tivyb pozabgány fu: ga-
ko popadali fihny w mogně.

20. Neoznamúgte to w fragmie Jěf, any neoznamúgte na rozestáb
Apfalonyfky: žebj se ániad neradomali dieni Filifynfte, žebj se ne-
mejeli dieni neobrezány.

21. Dori želboť, any rofa, any deť neub nespádágu na nás, any neub
nebrágu role prnyb úrod: nebo tam odvřena gest ratolest frálomfa
fihnyb, ratolest Dáulomá, gako by nebyl pomazan olegem.

22. Ko fmi zabijeb, od tátu fihnyb, střelca Jonátbomá nifdy nevyf-
bila nadárno: y meč Dáulim nifdy sa neshoval na Dáumo.

23. Dául, a Jonátbas mily, a frásny w fmem žvotě, pri smrti tať sa ne-
rozdelili: od ortum prudfky a od lemm fihněfky.

24. Dieni Jzraelstj nad Dáulem plače, ftery nás odjmal čerměnym par-
látom w rozkofciáb, ftery rozdámal ozdobi zlate k ozdobám masfym.

25. Gako popadali fihny w bitce: Jonátbas na boráb tivyb zabity gest.

26. Litúgem za tebu bratře můg Jonátba frásny wělmj, a mulegfy na
semfěckj žem. Gako máta miluge gevinebo fyna fvebo, tať sem já teba
miloval.

27. Gako popadali udátnj, a zabynula zbroga wogányfka?

Kapitola II.

I. Že Dávid w Měfě Hebron nad lidem Júdeňym za krála pomazanj, mužú Měfě Já,
bef Galaád že Dáula porbomali chrálil: 1. II. Že Abner Jzbofěba za krála
nad lidem Jzraelstj ustanovil, od fud wělfá wagna se střela mezy domem Dávi-
dovym a domem Jzbofěbovym. 8. III. Že Abner Dáula prebrel foz, odvra-
til gest fopigu, a Joáb že prestal prenasledovati lid Jzraelstj, foz ho
Abner napomenul 18.

1. Fofom tebdy poražil se Dávid fána Boba foz povedel: Ždaly nám gvi
do neřerebo Měfě Júdeňebo? A povedel f. Báb k nemu: Di. A Dávid povedel:

Do fterěho Měfě puřgem? A odpovedel mu f. Báb: Do Hebroně.

2. Lebdy gifel Dávid, y dne mánžělki gebo fnym, Abynoám Jzraelstj
y Abigail žena Nabalomá f Karmělu.

3. Ale y mužú ftery byli fnym, wědel Dávid geonebofáždebo z fivúře,
lađu: a býleli w Měfě Hebron.

4. Y přifli mužé Júdeňy, a pomazali, tam Dávida, aby frálomal nad po-
folenym Júdeňym. A oznáměno gest Dávidom, žebj mužé Jábef Galaád porbo-
mali Dáula.

5. Protož poslal Dávid pošlu k mužom Jábef Galaád, a povedel k jim:
Fožebnány fte wj od fána, ftery fte učinili toto milofřěcnofm nad fánem wa-
fym Dáulem, a porbomali ho.

6. A wěd odplati vám fje f. Báb toto milofřěcnofm, a práwěu: ale y já
ufájem vám milofř, proto, že fte to učinili.

7. Neub sa pošlínúgu ruři wafě, a buďte fynomé fihny: nebo ačfólwěl
zemrel fan wáf Dául, mna wšal pomazalo ffofolem Júdeňy za krála sebe.

F. i. peccati ob
effusa sangui-
nis in se

G. arte sagittari
an seu militari:
et de genus ar-
mer, significan-
betraus bella
iminen, putant
aliam per Aru-
hac significari
titulu Camini
lugubris q. vob
more tegetis.

H. i. familia gra-
solent Cantate
victorias.

I. inanis-

A. de hostes per
tegete.

B. i. jurij cum
eis gloā mili-
tarij

Eod. A. 2949.

C. distat 22. mil-
liana ab He-
bronem.

D. i. familia

E. 1. Math. 2. 57.
Inj. 5. 3.

II. Kralow. Kap. II.

II. 8. Ale Abner syn Ner, d'ágtman w'og'ffa Saulow'eho, wzal Jzbof'etba f'ina Saulow'eho, a obmádal ho po w'og'ffách,
 9. a za krala ho ustanovil nad Galaád, a nad J'effuri aneb Ásur, y nad Jzrabel, y nad Áffrazym, y nad potolenim Benjaminowym, y nad'ém nechtým lidem Jzrabel'ským.
 10. D'strijet kotúm měl Jzbof'etb syn Saulúm, f'óiz byl potal kralowati nad lidem Jzrabel'ským, a za dwa s' roki kralomal: a Dáwid nad samým potolenim Juid'ským kralomal.
 11. A potitomal se čas, w kterém panomal Dáwid, f'óiz kralomal w městě Jébron nad potolenim Juid'ským za sedem kotúm, a za šest měsícúm.
 12. Y w'ygel Abner syn Ner, y sluzebnici Jzbof'etba f'ina Saulow'eho, s w'og'ffa do Gabaon.
 13. Ale y Joáb syn Saruje, y sluzebnici Dáwidomi w'ygeli, a pottali se s' njma pri Jybnistu města Gabaon. A f'óiz se byli w geóno z'geli, naproti má sebe se posadili: tyto z gednéh strani Jybnista, a ty z drubéh strani.
 14. A powešel Abner k Joábovi: Nech wstanú mladencú, a nech se hrágu před nama. A odpowešel Joáb: Nech wstanú.
 15. J'ebdy powstalo a g'islo dwanást mladencúm z Benjaminowib, y stráni Jzbof'etba f'ina Saulow'eho, a dwanást z mladencúm z stráni Dáwidowib.
 16. A f'óiz ulapil gednéh z'áh za hlavu s'neho rom'eho, wrazil meč do boka protinného, y popadali m'scey spolu: a nazwalo sa to místo: hole s'lnyčes, w Gabaoně.
 17. Y f'isla sa w'og'na w'elmy w'elifa w ten den: a odebman gest Abner, y muje Jzrabel'ský od sluzebníkum Dáwidowib.
 III. 18. A byli tam tři s'nowe Saruje, Joáb, y Ábisaj, y Ázael: ale Ázael byl béhú naramně prudký, gako některá loza l'efný.
 19. Y domil Ázael Abnera, a nerozjmul se aný na pravú, aný na lewú stranu, by neprestal býti Abnera.
 20. H'otěz oblédel se Abner za chrbet, a powešel: Jyly s' Ázael? Který odpowešel: Já sem.
 21. A powešel mu Abner: Si na pravú, nebo na lewú stranu, a ulap ged' nebo z mladencúm, a wozmi sebe s'neho lupěz. Ale nechtěl Ázael prestati, j'ebdy ho bomil, y zase mluvil Abner k Ázaelowi: nebhág za mnu, j'ebdy sa nepri m'ím přebodnúti teba až do zemi, a nesměl býti poslednúti a na Joába bratra twého.
 IV. 23. Který, zapomněl uposlechnúti a nechtěl se ubýhiti: protož uderil ho Abner f'óiz odmratil g'eho lopigu pri boku s'šebna, y přebodel ho, a zemrel na tem místě: y m'scey, f'tery njmú tozo místa čobili, na kterém byl spádel Ázael, a byl zemrel přistanomali se.
 24. Ale Joáb, y Ábisaj utefagjyčto Abnera bomili dofuš stínk' ne zapádo: y p'isli až na m'stel k prubú wodi: f'tery gest naproti má dohni pri cestě na p'ústi Gabaon.
 25. Y z'geli se s'nowé Benjaminowí k s'wému d'ágtmanowi Abnerowí: a s'romájděni do gedného k'uffa, stali na samém w'rbu gedného lopca.
 26. Y f'rytel Abner na Joába, a powešel: Zdátiž až do nag'poslednýh s'lyho twog meč neprestane? Čiž n'owis, že nebezpečná gest zuffanlím'ost, až dofuš nepowijí lidu twému, aby prestali přenásledowati bratru s'wib.
 27. A powešel Joáb: Dim gest F. B'ub, f'óiz byl byl mluwil, ráno byl by přestal lid přenásledowati bratru s'wib.
 28. H'otěz zatrubil Joáb na trúbu, a stálo m'sceho w'og'f'ko, aný nebo mili w'icéh lid Jzrabel'ský, aný se s'njma nebili.

F. 70. Afen bald. tribus Afer.

J. Sc. in pace ad Ann. usq. 29. postea w' octaet illa Concertatio q'á sic habet a 12. usq. ad initid. Cap. 5.

H. Singulare Certamen in cant.

I. mutus vulne ribz confossi.

A. i. aspiciere.

B. bald. latere se moris.

C. Debr. 470. Amab est no men prop. l'oi.

D. Sc. belli.

E. i. de pace & i ipse provocat' per illud: lidant m'eri.

II. Kralow. Kap. II a III

29. Ale Abner, a muze gebo geli prez pola Moabsté, celu tá noc: y preplamili se prez Jordan, a fozj prebledi vsiceho Betsoron, prigeli do swebo mogsta.
 30. A Joab namradeny, fozj zancibal Abnera, zvolal vsicek lid: a ne bylo z mladencim Davidovym dematenast muzum, mimo Azaela,
 31. Ale muze Davidovy zbili z muzum Binjaminovym, a z muzum Atery byli z Abnerem try sto, a sebesat, ftery y zemreli.
 32. Y vzali telo Azaelowe, a pochovali ho w hrobe Otca gebo w Betslehemie: y gisli prez celu noc Joab, a muze, ftery byli s nym, a na samem svitanu pristli do Debron.

Kapitola III

I. Synové Davidovy sa spoctagu ftery sa narodili w Meste Debron. I. Ze fozj Jzbofets trestal Abnera, obratil se k Davidovi - a fozj privedel zase Michol, zbral lid Jeraelstvy k Davidovi, 7. III. Ze Joab prudimé prebodel Abnera a David zalostini ho oplafangl, 23.

I. Strach se tehoj za Huby cas rozbroj s mezy Geladu Saulovu a mezy Geladu Davidovy: fozj David prospich wšel, a wzygeli sam o seba byl splnecstvy, ale, Gelad Saulova tajdodenne se umenšowala.

2. Y narodili sa synové Davidovi w Meste Debron: a byl syn gebo prvorozeny Amnon z ženy Abinoam Jezrabelstvy.

3. A po nem sa narodil Hefcib z Abigail ženy Nabalowég Skarmielu: potom treti sa narodil Abjalom syn z Maalba Dieri Eholmaj Krala Israhelstvy.

4. A stvrti sa narodil Adonijah, syn Daggits: a paty sa narodil Saffathia syn Abital.

5. Stejy také sa narodil syn Jetbraam z Agli manželky Davidowég. Tyto su synové narozeny Davidovi w Meste Debron.

6. Protoj, fozj byla, wogna mezy lidem Saulovym a lidem Davidovym, Abner syn Ner ridil lid Saulum.

7. Ale mel Saul naloznju menem Keffu, Dieru Aja, ftery neradné zil Abner. Y povedel Jzbofets k Abnerovi:

8. Fretó sy wesel k naloznju Otca mého? ftery fozj sa welmj rozbrne, wal pre slova Jzbofetsa povedel: Uj, sem ja blava psy naproty lidu Juidstemu Ines, ftery sem ujmil milosrdenstvi nad domem Saulovym Otca mého, y nad bratri, y nad bliznjma gebo, a neodovzal teba do ruk Dávidovych, a ty wšledal sy na mne, abys mna trestal za ženu Ines?

9. Nech toto uini f. Buh Abnerovi a nech, toto dopusti nanbo, gesty tak newuinym s nym, gako zaslybil Jan Buh Davidovi,

10. aby sa prenests Kralovstvi z domu Saulowého, a pozdymel thrin Davidum nad lidem Izrabelstvy, y nad Juidstym, od Dan, az do Bersabee.

11. A nemozel mu, mi odporoweti, nebo se ho bal.

12. Protoj poslal Abner poslu k Davidovi zégmena swebo fozj povedel: Gest zem? Y abj mluinli: Ucin semnu pratelstvi, a bude ruta ma ftebu y privedem k tebe vsicek lid Izrabelstvy.

13. Atery odporowel: Welmj rád: ja ftebu ucinim pratelstvi: ale gest, mu wice od teba zadám, fozj povedel: Neuzridis twari meg, neprivedestly prvég Michol Dieru Saulovu: a tak prigdel, a uvidis mna.

14. Y poslal David poslu k Jzbofetovi synu Saulowému fozj povedel: Namrat mi manželku mu Michol, ftery sy semnu zenzdal za isto obrez, kum Klytynstvy.

15. Protoj poslal Jzbofets, a wzal Michol od muza swebo Faltzel, syna Laif, 6. Y gisli za nu muž gej, fozj platal az do Baburim: a povedel k nemu Abner: Di, a namrat ja. Y namratil ja.

F. Sc. ubi erat Jzbofets.

G. quæ per Ann. cum dimidio du rait ab A. 29. ad Ann. 29. 51.

H. i. Par. 3. 1. A. ubi dicitur de mel. sc. erat binominus.

B. 2. a. ut illius quod sic dicitur reprehendere.

C. ut docent omnia cula Samuelis propheta; ita Josephus.

D. A. N. 29. 56. ant. Br. 1048.

E. 1. Reg. 18. 27.

F. oppidum in Tribu Benjamin.

II Králov. Stan. III

17. Tebyž rec předněšel Abner k starším lidu Izraelskému, když mluvili: Jak věra, tak předněšáčkem státi se o to, aby Dávid královal nad vámi.
18. Protož měl učinite to: neb 7. Bůh mluvil s Dávidem, když pove-
šel: Když bude služebníka mého Dávida vyslobodím lid můj Izraelský z rukou Filistinských, a z rukou všech nepřítelů jeho.
19. A mluvil Abner totěž k lidu Benjaminovému. I gísel, aby mlu-
vil s Dávidem v městě Hebron, vslechl vůči kterému se líbil lidu Izraelskému, a vslechlému lidu Benjaminovému.
20. I přigel Abner k Dávidovi do města Hebron z dvoacet mužů: a učelal Dávid Abnerovi, a mužům jeho, který s ním byli přigeli, hostinu.
21. A povedel Abner k Dávidovi: Vstanem, abych zhromáždil k tebe řánu mému královi vslechl lid Izraelský, a abych stěhu nestel do-
mů, a aby královal nademselýma tak, jako žádá duša má. Protož
když Dávid byl vyprohodil Abnera, a on byl gísel v potoci,
22. Šel služebníka Dávidovi, a Joab přišel, když požabigali z bo-
jů, s velkým velikým lípežstvím: ale Abner nebyl s Dávidem
v městě Hebron, nebo ho muž byl prepútil v potoci, a byl odesel.
- III. 23. A Joab, a vslechl vůči kterému bylo s ním, potom přišel: Teh-
dy oznámil Joabovi: že Abner syn Nerův byl u krále Dávida, a že ho
prepútil, a odesel v potoci.
24. Věstel i Joab k královi, a povedel: Co jsem učinil? Šel přišel Ab-
ner k tebe: proč jsem ho od sebe pustil, že odesel?
25. Neznáš ty Abnera syna Nerova, že proto přišel k tebe, aby teba
ostlamal, a zvěděl tedy ty vyvedeš, a tedy přivedeš, a aby vyspěšoval v
šlechu, co ty děláš.
26. Protož když Joab, vslechl od Dávida postlal poslu po Abnerovi, a
přivedel ho zase od studni Gera, když Dávid o tom neměl.
27. A když se byl navrátil Abner do města Hebron, na stranu ho vedel
Joab do prostřed bráni, aby s ním mluvil podobeně: a přebodel ho tam
při boku stěna, a zemrel když se spomstil nad frní bratřa svého Azaela.
28. Když to byl uslyšal Dávid, co se muž stalo, povedel: Cizí jsem já,
a královi mé před řánem Bůhem až na věky, od frní této Abnera,
váž řána Nerova.
29. A nech přigde frém tá na Joaba, a na vslechl vůči otca jeho:
any nech nepřestává s touto Joabova, který by odtol semena snášal v ma-
lomocny, a ten, který by prádel, a ten který by pod mečem padal, a ten, kte-
rý by chleba potřeboval.
30. A tak Joab, a abizaj bratr jeho zabili Abnera, proto že on byl
zabil Azaela bratra svého v městě Gabaon v bitze.
31. I povedel Dávid k Joabovi, a k vslechlému lidu, který byl s ním:
Roztráste oděmi své na sebe, a oblete se s vrce, a plácte před obre-
kem Abnerovým. A král Dávid gísel za mýřama.
32. A když byli pochováni Abnera v městě Hebron, šřifel král Dávid,
a platil nad hrobem Abnerovým: ale platil i vslechl lid.
33. I když platil král Dávid, a šřifil za Abnerem, povedel: Přizádně
tak nezemrel Abner, jako obyčaj magú zemřati lenivý.
34. Ruku své zvrázaně, něgu any nohu své něgu putama zatované,
ale jako obyčaj magú padati muže před synama nepravosti, tak jsem upa-
del, a když Dávid zase platil s vslechl lid spolu s ním, nad ním platil.

G. vindicta exer-
et in gbojeb
sub spē religiois.

H. Simittens ed.

A. 1. Conventio
u vita ratione.

B. 3. Reg. 2. 5.

C. Hebr. 5. Cofta
Gald. latere feno-
ry.

D. 2. d. filany ob
paupertate.

E. 1 poterat defen-
dere te
F. 2. impediri, sc.
poterat fugere
G. 1. repetens plan-
tum.

II. Kiralov Kap. III. IV.

35. A fůz se bylo namřáno, vslecho mnozstvi lidu z Dávidem aby gešli gestě za smřtla, prisabal Dávid, fůz povedel: Nech my toto učini. Bůs a nech toto dopuři na mřia, budemly před západom slunka fofstomat chleb nebo čo ginyšěbo.

36. A vsleceť lid to, uslyšal, y libili se gım vsleceť ty věci, fere učinil Kiral předemřečtym lidem.

37. A poznal vsleceť lid obecny, y vsleceť lid Izrabělsky, že sa to nebylo stalo z vůli Kiralově, aby zamordovan byl úbner dyn Herun.

38. Povedel také Kiral k svým služebníkům: Zdáni nemřte že Amza, a na g znamentěgšy upadel dneš v lidu Izrabělskem.

39. Ale já sem gestě mladý, a pomazaný Kiral: a mužé moř synově Dáviče odporňy su mř: nech goplati. Bůs tomu, kdo že lži, vedě zlošti gebo.

Kapitola IV.

I. Je Baána a Reibab hlavu Izbořetovů k Dávidomı přineři, ferebo fůz byl spal za bli, i. II. Kterž Dávid za plat rozřazal zabiti.

I. A gaš uslyšal Izbořetů syn Dáulů, žeby zabiti byl úbner v městě Sebron, hned šleři ruky gebo: y vsleceť lid Izrabělsky zamřtil sa.

2. A měl syn Dáulů své křizata nad Izbořetama, geđen se menoval Baána, a dnřy Reibab, syni Remmona Berotřitřěbo z synův Benjaminovych: ponevadž y Berotř potřuge sa v potoleni Benjaminovem.

3. Utřěli Berotřitřěby do Getčajm, a byli tam přebory až do toho čapř.

4. A měl Jonášaj syn Dáulů sına mřěba na noři nebo pět tofům, mel, fůz přiel pošel o Dáulomı, a o Jonášu z lidu Izrabělskebo že su zabiti.

5. Protož fůz ho vzala dogta gebo utřěla sına: a fůz byla pošpicbala, aby utřěla, vypačlo sına y fůlšavě zůstalo, a menovalo se Miffibozetř.

6. Lebož fůz přšli synově Remmona Berotřitřěbo Reibab y Baána vřěši do domu Izbořetověbo o poleđiu: fterý spal na svem postlanı o poleđiu. A vrátia sına domu fůz umřřala žito, zřspala.

7. A fůz vřěši do domu po tagemně nabrali sebi žita y přebodli ho na bofu šěbna, Reibab a Baána bratr gebo, y utřěli.

8. Ale fůz byli vřěši do domu on spal na svem posteli v potokřitřu, a ony fůz ho uderili, zabili ho: y hlavu gebo fůz sebu vzali, gıšli po přřsti přez celı noc.

9. A přineři hlavu Izbořetovů k Dávidomı do Města Sebron: a pošveděli k Kiralomı: Ale hlava Izbořetovů sına Dáulověbo nepřřtela mřěbo fterý sledal život mřig: y dal. Bůs řanu našemu Kiralomı pomřřu dneš nad Dáulem, y nad plemenem gebo.

II. 9. A fůz odporčedel Dávid Reibabomı a bratřomı gebo Baánomı, synom Remmona Berotřitřěbo povedel k nim: Živ gest. Bůs, fterý vřřlobodil život mřig zemřřečtř uřřřm.

10. ponevadž tobo fterý mř byl oznámil a pověl: že zabiti gest Dául: domřřřval se že mř štáštivě pošřřřmı přineřel, já sem šřřřřal, y zabil sem ho v městě Dřiceleř, fterému sem měl dati záplatu za pošřřřmı.

11. Gım mřeč mřil, ponevadž hoč bezbožňy zabili Amza nemřněbo v domě gebo na posteli gebo, nebledal hřib řřřm gebo z ruk mřřřřř, a nezabladil břiř mřř z zemi.

12. Protož přřřřřal Dávid služebníkům svým, y pozabřřřřali gub: a fůz obřřřřřali ruky y noři geřřř, zamřřřřili gub z nad řřřřřřřřřř Města Sebron: ale hlavu Izbořetovů vzali, a pošřřřřřali do hřobu úbnerověbo v městě Sebron.

H. i. tenellus & recens factus Rex se. n. bas vire ut possim istos punire

I. A. M. 2056. ant. Br. 1048. L. i. despondit am M. milid, si olim ois militey puzer pratoria ni vocabant, grafi latroneš vřřř latera pın lipu šřřřřřř.

A. n. puer exbra srys nutritio B. qoi & Meribba at 1. Par. 8. 34. & 9. 40. C. s. specie Mar uator.

D. dup. 1. 14. E. s. vulgi judi. co. F. in pona adu latrois & m. pg. faunoris. J. sic mutilato in C. m. Theg. ooretus.

II. Kralow. Kap. VI.

L. 1. Par. 14. 12.

21. Y odpústili tam Filistynští své modli: které Dávid pobral, y mužé
gebo.
22. A zase podrube Filistynští se zebrawi a rozložili se w dolině Ráffajm.
23. Ale se poračil Dávid kána Bosa: fogedemly proty Filistynštin a obor
zodápný qub do ruk mych: který mu odpowedel: Negeď naproty njm, ale ob,
ged qub z zátku a přegedš k njm naprotiwá stromem hrustkowým!
24. A foiz uslyššl žučáni že gidu na wrebu hrustkowém teďy do bit
ti megeďš: nebo teďy přigodě šánš před teba, aby porazyl wogita Filistynšté
25. Protož tal učinil Dávid, gaťo mu byl přifázal F. Búb, y bil Filistyn
štých od Gabaa, ať gať se gide do Gezer.

R. Bald. Arborw.

S. Angelg. Dni.

Kapitola VI.

I. Ze Dávid přinešel Ārchu šané, z domu Aminadabowého; Dzu Jan Búb zabit
že se qy bil doffel, proto gu Dávid w domě Obededowém zanešal. II. Fotom
gu do Jeruzaléma na stánek tam wyřtanený doprořowil, 12. III. Kdýž Dávid
hrál před Ārchu Míchol manželka se mu smpla; za posutu zoftala neplóóná. 16.

J. 1. Par. 13. 5.

A. i. Regie/ens

B. i. Majestas.

C. 1. Aug. 7. 1.

I. Teďy zebrawi zase Dávid mšechib wybornych z lidu Izrabelšeho triet
třicet.
2. A wřtal Dávid a gel: y wřciel lid, který s njm byl z mužim Judštých,
aby přiwězli Ārchu Boží, nad šerú wřzmano gest meno Bosa šastupum,
který šerú nad šerubnama na ny.
3. Y mložili Ārchu Boží na nový wúz: a wřzali gu z domu Aminadaba,
který byl w Gabaa: a Dza, y šbis šynowé šbingadabowí gny wřzli wúz nowý.
4. A foiz gu byli wřzli z domu Aminadabowého, který šydel w Gabaa, šbýž
opatrowal Ārchu Boží, šbis před Ārchu šané gışel.
5. Ale Dávid, y wřciel lid Izrabelšty z wřselošti šrali, před šánem, na mře
hgafych nástrogoch funystowé, z dřewa uđelawib, na hysláb, a na šarřřáb
y na dubnoch, y na grumbláč, y na cymbaloib.

E. i. inclinavimus

6. A foiz byli přigeli na mlatomiu šarřřowim, Dza rozšabel šufu na
Ārchu Boží, a šřzal gu: neb mřřšali z adřem woli a nabýhli gu.
7. Y wřžněwal ša F. Búb šprešlimosti na Dzu, a porazyl šo pre mřšec,
nost: který tam zemrel u Ārchu Boží.

F. i. levitio n

libat area tan

gor. Num. 18. 2.

g. debuisse area

portare sumen.

J. 1. Par. 13. 11.

8. A Dávid ša žarmutšl š proto, jebýl porazyl F. Búb Dzu, y nazwalo ša
to mřřto uđereni Dzy, ať šo šněřřšo Dna.
9. Y polakal se Dávid kána Bosa w ten deň, foiz powedel: Gaťo ša k
mně wneš Ārchu Boží?

H. i. fuit levita ro

uay tñ getsaus

a low habitauy

quia u pater ius

ut vult serang

u appemet dix

cautavit apic

phylttaa in

getš. Tim.

L. 1. Par. 15. 25.

M. 1. Par. 15. 26.

N. 2. d. Bro quoz

passu.

O. 70. ludente

salutate & pulstantem.

10. Y neřšel, aby š němu přinešená byla Ārchu Boží, do města Dáwidowé
šo: ale gu obrátil šo domu Obededowého šetřegışšého.
11. Y byla tam Ārchu Boží w domě Obededowého šetřegışšého ša try mřřšia:
a pořebnal F. Búb Obededowim, y mřšeceg cgeladi gebo.

12. Teďy oznameno gest Dáwidom žebý F. Búb šal pořebnám Obede
dowim, y mřšecym wřciám gebo, pre Ārchu Boží. Protož gışel Dávid a
přinešel Ārchu Boží z domu Obededowowého do města Dáwidowého z ša,
došti, a bylo z Dáwidem šedem žudeb, y obit štelata.

13. A foiz byli přeřřti ty, který nosyli Ārchu Boží šetř šotagim w obito,
mali wolg y štopca.
14. A Dávid šřtal š celég řřli šwég před F. Bobem. Y byl Dávid obletený šo
oděwu šněřřšého lenowého.

15. A tal Dávid, y mřšciel lid Izrabelšty wědli Ārchu šmilimí Boží š ple
šawim, a šřřubemim.

16. A foiz byli wřřli z Ārchu Boží do města Dáwidowého, Mjebol šćera šau
šowa foiz wřřšedla z ofna, wřšćla šřřala Dáwida pošřřalugışšo, y šřagışšo.

II. Kralow. Kap. VI a VII.

pred Janem: y opomsta bo w sroci swem.
 17. A kdyz wnesli Archu Bozi, položili ju na swé msto, na prostred stan-
 fa, který byl pripravil jej David: y obetowal David obeti zapázné, y potóg
 ne před Bohem.
 18. A kdyz byl dofonal ty obeti zapázné, a potógne, dal požebnání lidu wez-
 měnu kina Boga zastupim.
 19. Y dal mšecfemu mnohým lidu Yzrabelského, gať mužom, tak že
 nám, geónemutáždemu po geónem borbéněku s chleba, y geónu pečentů
 domaj bo Massa, a byly solác na olegi smazeny: y rozestel se mšecf lid ge-
 dentajoz, do domu swého.
 20. A David ja narratil aby dal požebnání, čeladi domu swého: a
 kdyz wysla Michol diera Saulowa naprotima Davidom, powěděla: Gať slaw-
 ny byl dnei kral Yzrabelský, který seba dořyl před dierama služebnyfom swým
 a obnázěn get? gaťoby ja obnázil geón s blámy mých.
 21. A odpověděl David k Michol: Šin get? Bůb že ja za weselit budem
 před Janem Bohem, který mňa rádněg wjwolil, nežly Otca twého, a nežly m
 šecf rod gebo, y přitázal mý, abyč byl za křnja nad lidem Božym nežly
 rabelem,
 22. a proto ja brát budem, y spátiegy budem mje nežly sem zostal: y po-
 mšim ja gestě mje před otima mýma, nežly sem ponížel: y proto před dier-
 tama, o kterých sy mluwila, slawněgy zostanem.
 23. Protož Michol diera Saulowa nemila syna žádného, až do smrti swé.

P. i. bi precando.
 Q. i. phaciantam.
 R. Laudamento et
 veste carisma Rega
 S. Bald. fatuis.
 A. Ed. quod tu vili-
 tate ego gloria
 duo
 B. in pona derisio
 nis antea fidiis
 bait ex dario
 Balngom v.
 Serisio.

Kapitola VII.

I. Je David, kdyz zauwiml wstání Dm Janu Bogu, Nathan prorok ponágnm bo
 pochmalowal, y křožajm y tožfazu Jané nebylo mu dowoleno, ale syn ja mu
 přišel, který bo, wstání, k. H. křož Janu Bogu poděfowal. 18.
 I. Štalo ja kdyz byl sedel kral David w domě swém, a Jan Bůb mu byl
 1. Dal potóg, očmšad, očmšecfych nepřitelůw gebo,
 2. powěděl k proroku Nathanowi: Wjšly že ja bydlim w domě Cedro-
 nem, a Archa Bozi postawena get w mštrědu zašter, aneb křožny?
 3. A odpověděl Nathan kralowi: Mšeclo to, čo get w sroci twém, či, a ušni:
 nebo Jan Bůb get tebi.
 4. Ale ja štalo teg nowi: y šle rec Bozi k Nathanowi, která mluwila:
 5. Si, a mluw k služebnyfom mému Davidom: Toto pomjda k Bůb: Žožlyž
 ty mne wštanjš Dm, abyč bydel w něm?
 6. Nebo any sem nebydel w domě, od tozo dnia: ale sem bydlim w stanku,
 rabelšfych y Semi Egypšfeg, až do tozo dnia: ale sem bydlim w stanku,
 a w přitěh.
 7. To mšecfych mštrác, po kterých sem chočil zemšecfima synimi Yzrabelskima
 čily sem byl, mluwil k nekřžemú potoleniu Yzrabelskemu, kteremu byč přikázal, aby
 ričal lid móg Yzrabelský, zebych powěděl: Přečo sy mý newštanjal Dm Cedrom?
 8. Protož wšl toto pomjš služebnyfom mému Davidom: Toto pomjda k Bůb
 zastupim: Ja sem teba wzal s pastwí s kdyz sy chočil za štadem, abyč byl za kř-
 ja nad mým lidem Yzrabelskym.
 9. Y byl sem tebi při mšecfych wěcáb, ščefělněf sy chočil, y pozabigal sem
 mšecfych nepřitelůw twých před twázu twú: a učiml sem tebe méno přewelité-
 wěcle ména lidu melišbo, který su na zemi.
 10. Y uložim msto lidu mému Yzrabelskemu, y štepit bo budem, a bydel
 bude s mým, any ja mjež zarmucomat nebude: any nebudú smiet mjež synowé
 neprávost, aby bo trápili gať přweg,
 11. od tozo dnia, gať sem ustanowil štócú nad lidem mým Yzrabelskym: y po-
 fog tebe Dm, očmšecfych nepřitelůw twých: a předpomjda tebe k Bůb, že Dm
 wštanjš tebe, Jan.
 12. A kdyz? Doplněné budú dnóm twog, y pochowan budeš s Otci twým, -

A. M. 29bo.
 ant. br. 1044.
 C. i. Par. 14. 1.
 D. Hebr. Cortinar.
 E. versaban, ten
 manebam.
 F. 1. Reg. 16. 13.
 Gal. 47. 20.
 D. Hebr. owin tuq;
 no seu Carla.
 H. 1. Celebrant in
 terra.
 1. Par. 17. 18.
 I. 3. Reg. 4. 13.

II. Kiralov. Kap. VII. a VIII.

zbudim plemeno tvé po tebe, které vyjde z žinota tvého, y potvrdím kralovství
 gebo. 13. On vystavi Dům mému mému, a upewim trůn kralovství gebo
 až na věky. 14. Já mu budem za Otca, a on mne bude za syna: který budely co nepřelob
 ne čimt, trestat. 15. Ale milosrdenství mého neoděgmem od něho, gako sem odial od Sárila
 kterého sem odvrzel od tváři méj. 16. Y staly z bude Dům tvůj, y kralovství tvé před tváru tvú až na věky
 a stvolia, trůn bude pevná ustaměnie. 17. Podle vsleekých tchto slov, a vedle vsiceho viděná tohoto, tak mlú
 mil Natan k Dávidovi. 18. A vesel kral Dávid, y posadil se před F. Bobem, a poverel: kdo sem
 já Pane Bože, a gako gest Tod můj, že mna tak pomysluješ? 19. Ale y to malo ja videlo před tváru tvú Pane Bože můj, že gestě y
 Todu mému slubages slubé čas: nebo toto gest právo Adamově a F. Bože můj. 20. Co těby bude moci gestě mne přidati Dávid, aby mlúnil k tebe? nebo ty
 znáš slúžebnystva tvého, Pane Bože. 21. Pre slovo tvé a vedle srdca tvého učinil sy vsleeky tyto věci velice
 tak že sy gub oznámil slúžebnystvu tvému. 22. Proto zvelebení sy Pane Bože, nebo nemá podobného, any není Bo
 ba mimo teba w vsleekem co sme slyšali udymanastyma. 23. A který gest lid tatorý na zemi, gako lid tvůj Izraelský, pre který
 gusel F. Bůh, aby se sebe vyfupil za lid, y aby sebe učinil méno slavné y gym
 aby učinil přemclitě a hrozne věci na zemi před tváru lidu svého, který sy sebe
 vyslobodil z Egypta, od lidu, a bobum gebo? 24. Y upewnil sy sebe lid svůj Izraelský za lid mlástny až navěky: a ty
 Pane Bože zostal sy gym za Boga. 25. Fyptoz měl Pane Bože, slovo, které sy mlúnil slúžebnystvu tvému, y Todu
 gebo, vyplni až na věky: a učin gako sy mlúnil. 26. aby sa zvelebomalo méno tvé až na věky, y aby sa pomyslo: Pane Bo
 že zastupím, Bože nad lidem Izraelským. A Dům slúžebnystva tvého Dávida
 bude upewněny před Panem. 27. nebo ty Pane Bože zastupím Bože Izraelský předpoverel sy slúžebn
 fu tvému, fdy sy poverel: Dům tebe vystavim: preto nasel slúžebnyst tvůj Du
 niernoť srdca svého aby teba prosyl stlito moditbú. 28. Protož měl Pane Bože, ty sy Bůh, a slova tvé budú werné: nebo sy mlú
 nil k slúžebnystvu tvému tyto dobré věci. 29. Protož začni, a Dag pojednání somu slúžebnystva tvého, aby byl na
 věky před tebou: nebo ty Pane Bože mlúnil sy tyto věci, a sposedmaným trým
 pojednawat sa bude Dům slúžebnystva tvého na věky.

Kapitola VIII.

D vystavěním Dávidových. I. je ustanovil mnohých vyferejeb, kterým Izraelský
 obztať měli dávatí daní: II. že se počmalomal Dvou kral Amatský pro
 to že přemobel krala Adaregera; g. III. který slúžebnyj kterých mpsal Dávid
 potvornali sa.

I. Istalo ja potom, že Dávid porazyl Filistynských, a ponížil gub, F. y ošloby
 díl Dávid lid Izraelský od Danel s které dávali Filistynským. 2. Porazyl také y lid Moabský a meral gub sprovaztem fdy gub zavom
 nal z jemu: ale meral swa provazti, geđen na zabiti, a Druby na obz
 meny: y zostal lid Moabský aby Dávidovi plat dával.

L. 2. Reg. 5. 5.
 M. 1. grand littere
 de Salomone &
 longitudo - tponis
 logitudo ses Nighi
 a de Xto & vira
 ac sempiter. alle.
 N. 1. Par. 22. 10.
 Sebr. 1. 5.
 O. 1. Cathigabo
 P. Hal. 88. 4. 37.
 Q. 1. firma
 R. Sebr. 1. 5.

A. nos hominu
 ut velint sibi
 etia in suis pos
 tenis prosequi

B. 1. promissioni
 implendam.

C. sc. eos percen
 tians ut Reg.

D. praedixit &
 praecipit.

E. i. Cordis si
 suad.

F. 1. Par. 18. 1.
 G. 1. unus tributi
 mo & Verben
 hoc nomine
 H. Cod. 70. 2960.
 I. i. audit qui
 mensura voluit.
 L. prosternens.

II Kiralov Kap VIII a IX

3. Porazil David y Adarezena syna Koroboveho kirala dobyteho, coz gel, aby opanoval potok m. Ouffiaten.
 4. A coz ulapil David z vojstva gebo tisyce, a sedem sto stonkum, a dva cet tisyce spenakum, podrezal zili mickym fontom vozum: ale zanechal sebe s nym sto vozum.
 5. Prigel take lid dyrski z Damastu, aby pomohel Adarezerovi doh itemu kiralovi: y porazil David z lidu dyrskeho dva tisyce z muzum.
 6. Y položil David stanovisko v krajine dyrske v Damastu: a zostala zem dyrska terra Davidovi plat daval: y zabiloval f. Báb Davida pri mickych veicach f. Herymfolm. gisel.
 7. Y pobral David zbrz platú, keru mývali sluzebnyci Adarezerovi a donesl gi do Jeruzalema.
 8. Y z Betse, y z Berots Mest Adarezerovy nabral David velny mnoho med.
 9. A coz uvedel Thou királ Amats, zebí David byl porazil micku mo Adarezerovu.
 10. Zostal Thou syna svebo Jorama f kiralu Davidovi, aby ho pozdra vil z rabosti, y aby posetoval: proto ze do byl, y zabil ho. Nepstet zagiste kymal Thou kiralovi Adarezer, a sebu byl prinestl syn Thou narobi zlate y stri brne, y medemne.
 11. Ktere y ty posmetl f királ David Janu Bobu z strobem a zlatem, tym ktere byl posmetl zemickym narodum, ktere sebe byl podmanil.
 12. z zemi dyrske, a Moabste, y z synum Amomistym, a Silitynistym, y Amalecistym, y z rukovet Adarezerovyh syna Koroba kirala dobyteho.
 13. Uml sebe take David meno slanne coz sa byl namrcoval po ulapený zemi dyrske v doline dolnate, coz pozabigal osennast tisyum:
 14. Y položil v zemi Jumegeste, Hrymstu, y postavil hagtmany: a tak mickych veicach f Herymfolm. gisel.
 15. A kiraloval David nad mickym lidem Izraelstym: ciml take David lid a spravednot mickemu lidu svému.
 16. A Joab syn Sarujc byl hagtman vojstva: a Jozaffat syn Abyludum byl za mstajata a vydavata.
 17. A Dabot syn Abytobum, a Abymelech syn Abiatarum, byli knezí: a Sarajast byl pisar.
 18. A Banajast syn Jojadum byl nad stleci a vojaki kiralomstyma: ale synové Davidovi prvny po kiralovi byli.

M. i. Par. 18. 2.

N. 2. Sibi referovany

O. bald. luta.

A. de. & murena cum co.

B. confervavit dno & obtulit pro obtenta ou tonia.

C. de. celebre.

D. bald. judicium vicitarij & cogit tati

E. 1. Par. 18. 16 dicit supra

F. i. legis doctor

G. i. militet lego pro custodienter.

H. stularca grae, id est aula principis qm Regi velut fere h. des instar fa dionis inferre, tant.

I. eximia dicit dionie qm in des oia sunt eximia

Kapitola IX

I. Je David veliku dobrotivost preukazal Niffizobetovi synu Jonatbovcemu fullbarvcemu fby mu dal micki role daultone. II. Kterych v ucitovosti mel dyba, y synana y sluzebnyfami forma. g. III. Je Niffizobets fola Davidoveho ged. 9.
 I. Pomecel David: Zostaly fco jim z rodu Sauloveho, abych s nym utimil milosrdcnstvi pre Jonatru.
 2. A byl z rodu Sauloveho, sluzebnyf menem dyba: kterebo coz byl zamo tal királ David f sebe, pomecel mu: Tely f dyba? A on odpovecl: Ja sem sluzebnyf tnyg.
 3. Y pomecel királ: Aty zostal fco jim z rodu Sauloveho, abych s nym utimil milosrdcnstvi Bozji? a pomecel dyba kiralovi: pozostal jim syn Jo, natrin fullbarvi na nosach.
 4. Pomecel királ: fce gest: A dyba f kiralovi pomecel, He v dome gest Ma chyf syna Ammieloveho v Ladabaru.
 5. Zebý postal királ David, a vzal ho z domu Machyra syna Ammieloveho z Ladabaru.
 6. A coz byl prisel Niffizobets syn Jonatrin syna Sauloveho f Davidovi,

II Kiralov. Kap. IX a X

poftoml se, a upadel na jivl tvrd pred králem. A David povedel: Miffibozets? Ktery odpovedel: Ty sem sluzebny tvoj.

7. A David mu povedel: Kebo se nebo gisti utinim milostrednosty nad tebu pre Jonatru Otca tvoho, a namratim tebe vsiceky pola! Saulove stareho Otca tvoho, a ty gesti budeš caleb za mým stolem vzdieky.

8. Ktery foz se mu poftoml, povedel: Kdo sem ja sluzebny tvoj, ze se se vzdievel na mna gako na pla zecblebo?

9. Protoz királ zamolal dybu sluzebnyho Sauloveho, a povedel mu: Vsecky mezi sterc byli Saulove, y vsicek statel gebo, dal sem synovi tana tvoho.

10. Teboj vyrabag mu zem ty, y synove tvoji, y sluzebny tvoji: a prinastat budeš synovi tana tvoho pokrmi, aby sa ebomal: a Miffibozets syn tana tvoho, gesti bude vzdieky caleb na mém stole. A mel dyba pat nast synum, y dvacet sluzebnyho.

11. A povedel dyba k kiralovi: Gako sy rozlajal tane muj kiralu sluzebnyho tvemu, tak sluzebny tvoj utini: a Miffibozets bude gesti na mém stole? gako geven y synum kiralomstvyb.

12. Y mel Miffibozets syna maliceho menem Miceba: a vsicek pratekstvo domu dyboveho sluzilo Miffibozetovi.

13. Ale Miffibozets bylel v Jeruzaleme: nebo z stola kiralomstveho ustanicene pokrmi braval: a byl kulbavy na obe dve nozi.

Kapitola X

I. Je Janon királ Ammonytky zapovedel Davidove potesteny. II. Je sluzebnyhom Davidovym tvoj byl posal na potesteny o smrt otzome, synovu panebnu jim dofajal, a proty Davidovi vojnu posal, foz zebnal pet kiralu dyrsky vojsto. III. Ktery porazen gest smatrat. 9.

I. Stalo ja po tom, foz byl zemrel királ synum Ammon, a kiralomal Janon syn na njsto gebo.

2. Povedel David: c Utinim milostrednosty y Janonem synem Naasovym, gako utini Otce gebo milostrednosty semny. Protoz posal David sluzebnyho svojho aby ho potestyl pre smrt Otca gebo. A foz byli prišli sluzebny Davidovy do zem synum Ammon.

3. Povedeli knizata synum Ammon k tany svemu Janonovi: Donnvas je, ze me poctivost Otca tvoho posal David k tebe potestitelu, a ne proto, aby obbledi a vyspeshovali Mesto, y aby ho dobyt mozel, proto posal David k tebe sluzebnyho, tvych?

4. Protoz polapal Janon sluzebnyho Davidovych, a obolil gednemulaj omu synch polovic bradi, y uvezal gednemu ladjemu synch polovic odemur az k zastom a prepustil jih.

5. Zo foz oznameny bylo Davidovi, posal naprotiva nym: nebo byli muze velmy spatne zabaveny, a rozlajal jim David: Zostante v Jerjebu, dz kud nam neobrostru bradi, q potom ja namratite.

6. Ale foz to videli synove Ammon, zeby synovu utinili poslom Davidovym poslali, a nagali sebe za plat lid dyrsky z Roboba, y lid dyrsky z doba swaet tvice pešafun, a od kirala Naaba tvice muzum, a od Htova swanast tvice muzum.

7. Zo foz byl utylsal David, posal dajmana sveho Joaba zemskym vojstem boagynstun.

8. Teboj vyjali synove Ammon, a napravili vojsto pred samu branu: ale lid dyrsky, dobity, a Robobity, y Htobity, a Naaba osobitne byli na poli.

9. Teboj foz videl Joab, zeby byla pripravena naproty nemu bitka, y pred sebou, y za sebou, vybral zemského lidu Izrabelského nag-sybnicstvyb, a napravyl vojsto proty lidu dyrstemu:

L. sc. fido erant additi ob re bellis oem fbofets

M. i. famulu.

B. in domo mea de mensa regio.

A. M. 2967. Ant. Br 1037. C. 1. Par. 19. 2.

D. ut aparetet cor nuditas et denidit vir, cum fjo.

E. i. lyos ex Robob et ita deinceps.

II. Kralow, Kap X a XI.

10. a ostatny wogsto ludu odowzal Abizaj bratra swemu, který naprawit wogsto naproti synom Ammon.

11. Y powcel Joab: Gedy premabat budu mna Syrsty, budeš mý na pomou: ale gedy synom Ammon premabat budu teba, pomozem tebe.

12. Bud syny mny, a bogume za lid nas, a za Mesta Bosa nasybo: a z. Kus uini to, co dobre po gest pred obycagem gebo.

13. Protoz zatal Joab, y lid který byl synm bitku proty Syrstym: který smed pourekal, pred nim.

14. A synom Ammon foy mideli je pourekal Syrsty, pourekal y ony od twari Abizaj, a wesi do Mesta: y namratil ja Joab od synu Ammon a prigel do Jeruzalema.

15. Zeboz foy mideli Syrsty, zebý porazený byli od ludu Izrabelstebo za se se zebrawi spolu.

16. Y postal Adarezer a nagal sebe Syrsty, který byli za potolem a princel geby wogsto: a byl wogsta Adarezerowebo dobaab za bagtmana a za kynja geby.

17. To foy oznameno bylo Dáwidowi, zebrawi msel lid Izrabelsty, a prigel prez Jordan, y prigel do Belam: a naprawili wogsto Syrsty na protiva Dáwidowi, y bogowali proty Izrabelstym.

18. A utekli Syrsty pred ludem Izrabelstym y pomordowal Dáwid z Syr, který sedem sto wozu, a stycet tisic konum: y Sobacha bagtmana wogni ramil: který smed umrel.

19. A foy mideli mstey kralé který byli prigeli na pomoc Adarezerowi, zebý přemogeny byli od ludu Izrabelstebo, polatalo se, y pourekal synm pred ludem Izrabelstym osem a padesat tisicim. Y ucinili potog z ludem Izrabelstym: a sluzili gym y byli se Syrsty Dáwidu mag pomoc synom Ammon.

Kapitola XI.

I. Kedy Izrabelsty oblehli Mesto Rabba Ammonstym, je Dáwid w Jeruzaleme do gýdlofwa s Bersabee upadl. I. Aby so zatagil, pridat y mordawstý, foy zappawil, aby Uryas zabity byl. III. Kedy ryal Dáwid Bersabee za manželku, je kána Bosa roznemal. 26.

I. Istalo ja, po gednem roku za tobo casu, za kterého kralé obycag magu wygýzdati do wogni postal Dáwid Joaba y sluzebnyku synm y wscel lid Izrabelstebo, a dabili synu Ammon, y oblehli Mesto Rabba: ale Dáwid pozostal w Jeruzaleme.

2. A foy ja wto wci wysonawak, pribodilo se gedného dná je byl Dáwid wstal s postlana swého, po polecni a prechazal se po palaci Domu kralow, fkebo: y midel ženu ze se umywa, naprotiva placu gebo: a byla žena mel my petra.

3. Zebý postal kral, a wywiedowal se která by to byla žena. Y oznámeny mu gest zebý ona byla Bersabee dera Ahiamowa, manželka Uryasa.

4. Protoz foy postal Dáwid postu, přivedli gu k nemu. která foy byla wessla, k nemu, on lezal s ni: y smed ocistena gest z od nezistoti swého.

5. A namratila ja do Domu swého foy potala plod. Y odrazala Dáwidowi foy powedela: krala sem.

6. Zeboz postal Dáwid k Joabowi, foy powcel: Kosti k mne Uryasa Bersabeeho. Y postal Joab Uryasa k Dáwidowi.

7. A foy přisel Uryas k Dáwidowi, opitowal se bo Dáwid, gako se spřa muze Joab, a lid, y gako se w wogné wede.

8. Y powcel Dáwid k Uryasowi: Si do Domu twebo, a umi nosi swé. Y wysel Uryas z Domu kralowebo, a kral mu postal z swého stola gedy.

9. Y spal teg noci Uryas pred bránu Domu kralowstebo z ginsym a sluzebnyka kána swého, a negissel do Domu swého.

F. Debr. 70, w Galu. Cistatibus.

A. A.M. 2968. Ant. (br. 1026).

B. i. Eurstraten. Nobiliby egotily quos & infuper 40. Millia vulgaris cogit, qui partim ex cunty pro nobiliby pugabant, maled ut dicitur 1. Par. 19. 18. 40. Millia se dicit: unives- 80. Millia preter nobiles, Curribus instructos. Titin.

D. 1. Par. 20. 1. A.M. 2969. Ant. (br. 1025). atis Dáwid, 50.

E. oriundi ex det. sed religioe Debrai

F. Lev. 15. 16. Si menstruata est a mensura: hoc em n patiuntur & concipiunt: h. d. Concipit.

II. Kralow. Kap. XI. XII.

10. Y oznámil Davidovi, který povedel: Nejistel Uriáš do domu svébo.
 A David povedel k Uriášovi: Aty si nepisiel s ceři? pročto si nejstel
 do domu svébo?
 11. A povedel Uriáš k Davidovi: Arche Boží a lid Izraelský, y Judo
 byla w stančích na poli, a tam můj Joab, y služebníci tána mého na zemi
 ležá: a já bych wesiel do domu mého, abych gedel, a pil, a z manželku
 svou spal. Ižte zdravý těla svébo, a ižte zdravý duši svébo: nečinim tégto
 věci.
 12. Teby povedel David k Uriášovi: Zostan tuto y dnes, a rágná te
 ba prepustim. Y zostal Uriáš w Jeruzaléme w ten den y na druhý.
 13. A zamolal ho David, aby gedel a pil s ním, y opožil ho!: který řez
 wšel večer, spal na postlání z služebníky tána svébo, a do domu své
 do nejstel.
 14. A řez bylo ráno, napisal David list k Joabovi a poslal ho po Uri
 ášovi, který w listě napisal: Postánte Uriáša napřed wogni tam, kde gest
 nag řeznéjší bitva; a zanechajte ho, aby udereni zabynul.
 15. Teby Joab řez byl oblehel Město postanil Uriáša na místo tam, kde
 vedel je sy muž nag řeznéjší.
 16. A řez wyběhli muže z města, bogomali naproty Joabovi, a pobili
 lid Davidov, y Uriáša, také řeznéjšího zabili.
 17. Protož poslal Joab, a oznámil Davidovi všecky věci o tég porážce.
 18. Y přitajal poslowi, řez povedel: Řez nepochyť všecky věci o wogně
 k kralovi.
 19. Y řez w nich, že sa bñemá, a posly: Pročto ste pristúpili k zdi a abyste
 bogomali: zdály nemste, že wrebu z zdi řeznéjší řezáči?
 20. Řez řez zabil Abimelecha syna Jerobaalowebo? Cily žena nespústila,
 náno: ulomel mlýna z zdi a nezabila ho w městě Bēbet: pročto ste pristu
 pili k zdi? posly mu: Y služebníky Uriáš řeznéjšího zabity gest.
 21. Teby řez gest posel, a řez přisiel, rozprává Davidovi všecky věci, kte
 ré mu byl přitajal Joab.
 22. A povedel posel k Davidovi: Fremotli nás nepřitele, a wyběhli na
 nás do pola: ale my řez smel na nich oborili bomli sme quib až do bran
 města.
 23. A řezali na nás wrebu z zdi, y zemreli některý z služebníků kralo
 vých, ale y služebníky twig Uriáš řeznéjší zemrel.
 24. A povedel David k poslowi: Toto povyř Joabovi: Neobág me na
 to: nebo gest nepřigata přiboda w wogně; quz gednebo, a quz drubebo ja
 biga meč: poslyni twyjs bogovníky naproty městu, aby ho řezáči, y naps
 mnag quz.
 25. Teby uslyšala manželka Uriášová, řezby muža řezbo zabili, y opla
 káwala ho.
 26. A řez bylo po plácu, poslal David, a wemédel qu do domu svébo,
 y zostala mu za manželku, y porodila mu syna, a nelbila se ta wice, který
 byl David dořádal, před tánem Božem.

Kapitola XII.

I. Je řez David uslyšal přislowi, aneb podoběni Nattanowé, na seba samého wzdal =
 ortel: Je Nattan genu mnoho věci prozyl; 1. II. Je Davidovi stryšenému w
 na se odprústila, řez trestáni pozostals: 13. III. Je řez to ditá zemrelo, štalo,
 mún sa mu narodil; Beršabee, 20. IV. Je Město Rábba y weličú pomstnu
 pobíral, řez pobral drabé wci y forunu kralowu, 26.
 I. Poslal protyř Jan Nattana k Davidovi: který řez byl přisiel k němu, po
 wédel mu: wydag řez: Byli sma muže w gedném městě, gedni bobaty, a druhý lcu
 pobny. 2. Bobaty niel o wce, a wolum wělmij mnoho.

H. in castra de lata.

I. repetitio q. d. per salute corporis et anima.

L. ut jussu in memor domus et uxor adiret

A. se. Rabba. B. alij liquat Jerobeset. C. Judic. 9. 53.

D. ut confiteret animas

E. per 7. Syc more beoracit euli 22. 3. & ad occultandi adulteriu.

At. M. 2970. a. n. br. 1034.

II. Kralom. Kap. XII.

3. Ale chudobný nie omŕnem nemel, frome geonu omcu malickej, fterú byt fupil, y choval, a ftera byla roſtla uinbo y fynamu gebo ſpolu foiz y gebo chleba geola, a y gebo pobara pila, y na lúne gebo ſpala: a mel gu ga

4. A foiz negafy boſt preypolny: byt priſtel k bohatému, nechtel on vyſti y fnyjeb omcu a y volum, aby udelal tomu preypolnému niečo po geſti fteru byt priſtel k nemu, ale vzal omcu cloveka chudobného, a pripra mil potny cloveku tomu fteru byt ſeſti k nemu priſtel.

5. A foiz ſa y prechivofy roznemal David vclny ptoſy cloveku tomu po vedel k Naſbanovi ſtorotu: Jun get 7. Dub, ze. Joden geſt ſmrti clovel ten, fteru to uimil.

6. Za geonu omcu ſlyni omcu navraſi, proto, ze uimil túto meč, a nez drzal ſe od toho.

7. A povedel Naſban k Davidovi: Ty ſy ten muž: fteru ſy uimil takú meč. Protoz toto pomjá 7. Dub Yrabelſky: Já ſem teda pomazal za krala nad ludem Yrabelſky, a vyſlobodil ſem teda y ruſ Saulovyj,

8. a dal ſem tebe Jún Kana tvebo y mánylki Kana tvebo: do lúnu tvebo y dal ſem tebe lud Yrabelſky, y Juſty: a geſy ſu tyto malé nicei, pri dam tebe mnoho mnoſte.

9. Trevo teboj zapomrjel ſy priſazam Boji, abyſ čiml zlé nicei pred ob hycagem nym: Vrydſa Jetbegſkebo zabil ſy mečem ſynú Ammon, ſebe za mánylku, a zabil ſy ho mečem ſynú Ammon.

10. A pre tu príčinu nemogde mee y domu tvebo až na nieky, proto ze ſy nvia zapomrjel, a vzal ſy ženu Vrydſa Jetbegſkebo, aby tebe byla za mánylku.

11. Protoz toto pomjá 7. Dub: Ne, já dopuſtim na teba zlu meč. y domul tvebo, a zebereſ mánylki tve pred očima tvojma, a jám býj nymu tveemu, y lezat bude y mánylkami tvojma za ſveta toſoto.

12. Mebo to ſy uimil potagemne: ale já uimym ſlovo toto pred má ru vyſcebo ludu Yrabelſkebo, y pred ſlúntem.

13. A odpovedel David Naſbanovi: Zreſyl ſem ptoſy Janu Boju 3. A Naſban povedel Davidovi: 7. Dub také dopuſtil tebe: brjeb tvoj: nezemrſ.

14. Ale vſial, ponevadž príčina ſy byl ze ſe nepriſtelé porubovali mé nu Bojmu pre toto ſlovo, ten ſyn, fteru ſa tebe národil, zemre.

15. Y navraſil ſa Naſban do domu ſvebo. Protoz dopuſtil 7. Dub na dſta malickej nemoc: ftere byla porodila Davidovi žena Vrydſova, a neuffal jeby žive zoſtalo.

16. Y oſproſoval David Kana Boja za to dſta: y poſtil ſe, a foiz vyſtel na ſtranu na zemi legal.

17. Teboj priſti k nemu ſtarſky y ſlužnyjſ gebo, fteru bo nicti jeby vſtal y zemi: fteru nechtel any negedel ſyma potny.

18. A pribodilo ſe na ſebny den, ze bylo zemrelo nemluvniatko: y báli ſe ſlužebnyj oznámti Davidovi jeby zemrelo nemluvniatko. Mebo po vedeli: Ne foiz geſte žive bylo dſta, mlúvili ſine k nemu, a nechtel náſ upoſtebnúti: Cym vſeč povymely mu, ze zemrelo dſta, trápit ſebud.

19. Protoz foiz ſlyſtal David ze ſlužebnyj gebo mezi ſebu ſeptaſú, vyrozumiel jeby zemrelo dſta: y povedel k ſvojim ſlužebnyjom: zbaty zemrelo dſta? Ktery mu, odpovedeli: zemrelo.

20. Teboj vſtal David y zemi, a foiz ſa umil, a pomazal: y foiz oblékel ſe do gnyſebo odemú, veſtel do domu Bojho: y poſklonil ſe Kánu Boju, y veſtel do domu ſvebo, a faſal, aby mu predložili chleba, y gedel.

21. A povedeli mu ſlužebnyj gebo: Jaká geſt tá vſeč? fteru ſy uimil.

F. peregrinus hoc pes est libido seu intemperans et prurians concupiscentia appetitus.

A. Exod. 22. 1. B. i. abstinent.

C. se. poterat de cere si vellet.

D. i. curasti oculi, sendu.

E. filius tuus invadet regnu. F. infr. 16. 21.

G. d. di. pucari in urica & foios epus in Bethabe gra ad folum adulter. pellexi, in popul. propt. mala exemplum. induper qd mare solus into Terin.

H. Eccli 47. 13. I. sustulit omnitan co. L. corporis languo re. M. se. pernoctavit ut sit bald.

N. i. res.

II. Kiralom. Kap. XIII.

Ammonoveho bratra tveho, a sprav mu potravu.
 8. Y prisla Damar do domu Ammonoveho bratra jeho: a on lezal na posteli: stera foz nahrala mufi zamysala z vodu, a foz rozpustila - pred ocima jeho umarila ohsiecki.
 9. A to co navarila vylela, y položila pred nebo, a neustel gosi: y povedel Ammon: Vyjzte vsiecky ven. A foz byli vsiecky vygnali.
 10. Povedel Ammon k Damar: Mnej do potogjela: posm, abyj sebe pogedel z ruti tveg. Mzala teby Damar ohsiecki stera bzla navarila a prinela k Ammonovi bratru svemu do potogjela.
 11. A foz mu podavala posm, ulapil gu, y povedel: Foz, lez femnu sestru ma.
 12. Stera mu odpovedela: Nejin moj bratr mug, netin nashlu, nebo to neni petna vec v hou Izrahelskem; netin tegro, blaznivosi.
 13. Nebo ja, nebudem moir snehi posmeibu meho a ty budeš gako gwon yblaznim: v hou Izrahelskem: ale radneg mlun, skralom a da mnia tebe.
 14. A neustel prigmohu prosbam geym, ale foz gu premladal, utimil gu nashlu, a lezal s nu.
 15. Y hmed gu v nenavisti mel Ammon velmo veliteg: tak je netisy bzla nenavisti stenu gu byj nenavidel, nezly lajsta, stenu gu bzyl predym miloval. Y povedel gu Ammon: Mstati, a di posm, y.
 16. Stera mu odpovedela: Netisy gest toto zle, stera mel cinys naproti mne, nezly to, stera predym y utimil, foz mnia vybanast. Y neustel gu uposlechny.
 17. Ale foz zavolal sluzebnyta, stery mu posluboval, povedel: vyzen - tuto meji odopna, a zavri za nu dvere.
 18. Stera bzla oblcena do slubeg odem, az do pat: nebo takove odem mi daci kiralomste kanni nosovali. Protoz vygnal gu sluzebnyf gebo men: a zavrel za nu dvere.
 19. Stera foz porypala prabom hlavu svu, roztrbala slubri odem na sebe, y foz vložila na hlavu svu ruti, gylla py foz, a fritala.
 20. Y povedel gu Absolon bratr gey: Cily Ammon bratr tveg spoli stebu lezal: ale mel mle sestru, tveg bratr gest: any netrap srovo sro za tuto vec. Protoz zostala Damar v dome Absolonovem bratra sveho zamucena v dom.
 21. Ale királ David foz zvedel kei tyto zarmutit sa velmy, a neustel Ammona syna sveho zarmutiti, neb bo miloval, ze bzyl prvorozeny syn gebo.
 22. Y Absolon nemluvil k Ammonovi any zlebo, any dobrebo: nebo nenavidel Absolon Ammona proto, ze bzyl porupyl Damar sestru gebo.
 23. A stalo sa po smoch zoloch, ze se bzyl stribali ovce Absolonove v Baabazor stera gest mede Affragm: y poznal Absolon vsiecky synu kiralomstev.
 24. Y prisel k kiralomu, a povedel k nemu: He stribat sa budu ovce sluzebnyta tvebo: prosym, neby prigekiral y sluzebnytami svyma k sluzebnytami tvegmu.
 25. A királ povedel k Absolonovi: Neprf synu mug, neprof abysme v staj gisti, a obtajomali teba. A foz bo prinucoval, a neustel by giti, podestmal mu.
 26. Y povedel Absolon: kedz nebyess giti, prosym, neby aspon gide s nama bratr mug Ammon. A povedel k nemu királ: Neni potreba aby gisel s teby.
 27. Sedoz minutl Absolon kirala, a prepustil synu Ammona, y v vsiecky synu kiralomstev. A bzyl udedal Absolon hostinu, gako hostinu kiralomstev.
 28. Ale bzyl prigazal Absolon sluzebnytom svym, foz povedel: Dagte pozor, foz sa opegi Ammon vinem, a foz nam povim: Uderete bo y zabite bo.

L. i. secretu lu
 bium.
 A. Sc. ex cod. Patre
 sed alia matre.
 B. gha legem leu
 18. v. 9.
 C. Scleratis di
 vina legis vio,
 latonibg.

D. Bald. Polymii,
 ra.

E. Bald. sefolata
 70. animo sepi
 aens.

F. A. M. 2974.
 ant. br. 1030.

G. i. bi preuando.

II. Kralow, Kap. XIII a XIV.

H. omne periculis
in me recipio.

nebogte se : nebo ja sem, stery wam^u prirazujem : posylajte ja, a budete mijsi
29. Leboj uinili sluzebnici absolonowi tat amnonowi, gado gym byl
prirazal absolon. a foz instal msicy synone kralomsty wyjseol gedenfaj
dy na swobo milca, a powtefali.

30. a foz gestu byli gisli po ceste, byr prysel k dawiidowi : zebj pozabgal, absolon msicijch synu kralomstych, a je nepozostalo s nych anj
geueto.

31. Protoz dawiid instal, a roztrbal odemi na sebe, y padel na zem, y
msicy sluzebnici gebo, stery pri nem stali roztrbali na sebe odemi.

32. Ale foz odpowedel jonadab syn demmaá bratra dawiidoweho,
mluivil : Neib se nedomyra tan mug kral, zebj msicy synone kralom
stych pozabigany byli : sam amnon zabiti gest, neb se biemal nanbo² ab
solon? od tobo ina gat nasyt uinil swamar setri gebo.

33. Protoz wtil neib, nebere do srca swobo tan mug kral rec tuto,
zebj msicy synone kralomstych pozabigany byli : neb sam amnon zemrel.

III. 34. Ale absolon utefel : y pozomysel ori swe straznyk na mezi, a widel
je mnozi lid gebo po ceste sola z strani zori.

35. y powedel jonadab k kralowi : Ne synone kralomstych tu su :
wedle reci sluzebnyta twobo tat sa stalo.

36. a foz byl prestal mluwiti, utazali se y synone kralomstych a foz
prysli pozomysli las swug, y plakali : ale y kral, y msicy sluzebnici
gebo plakali platem welmj melikym.

37. a absolon foz utefel, odesel k cholomaj, synowi ammiudowemu
k kralowi jessur. Protoz smjil dawiid za swym synem po msicijch dnob.

38. a foz byl utefel absolon, a prysel do jessur, byl tam za tri roky.

39. y prestal kral dawiid prenastowati absolona, proto, ze guz byl dosti
zelil o smrti amnonoweg.

Kapitola XIV.

I. Je joab dal z opatrnosti jeni zbehujstkeg naspat prinolati absolona z jessur
do jeruzalema : 1. a o frasi, a o smob absolonowch 25. III. ktery za
sma roky foz se namatit twan oka swobo dawiida nemidel, do sud zatmu joa
somu zapaliti nezstajal. 28.

I. Leboj foz porozumel joab syn daruje, zebj srco kralow nabizlene
bylo k absolonowi.

2. postal do mesta zbehuam a primedel odtud jenu, mudru : y po,
wedel k ny : Udelag se gadojst plakala, a oblec sa do odemu smutneho,
anj sa nemá olegem, zebj sa zdala gadojst žena, stera guz od dawiidoweho
casu oplafana mrtwego.

3. y weges pred krala a mluwit budeš k niemu reci takome. y na
ucl gu joab, coby měla mluwiti.

4. Protoz, foz byla mesta žena zbehujstka pred krala poslonila se, a
upadla pred nim na zem, y powedela : zachowag jna kralu.

5. a powedel k ny kral : Co potrebuješ? ktera odpowedela : ocb bydna
žena sem ja wdowa : nebo ny zemrel muz mug.

6. a měla sem sluzebnica twa smob synu : stery sa powadili mezi se
bu na poli, a nebylo zadneho, fozby guz rozbramiti byl medel : y ude
nil geden druhebo, a zabil so.

7. y ne foz pomtalo msice pratelstwo nproti sluzebnici tweg, powedelo
mjdag tobo, stery zabil bratra swobo, abysme so zabili za život bratra gebo
sterebo zabil, y abysme wybladili sedietm gebo : a tal sledagu zabafiti plod

A. secreto & sen
tencia.
B. s. occidendus.

C. auid suo ma
terno.

H. M. 2977.
Ant. (br 1027.

D. sicut a heru
alem q. illi
aria sed vide
Amos. 1.

E. Sac familia
nizat duplican
tia formula.

II. Kralow. Kap. XIV.

mlg, který pozůstal po muži mém, aby nemel pro sebe žádného ména, ani plemena na zemi.

8. A pověděl král k ženě: Ji do domu tvého, a já zaopatřím tebe.

9. V pověděla žena Belystřka k kralovi: Nech gest na mne žane - mlg kralu nepravost tato, y na dům ška mého: ale kral, a ška lica gebo nech gest neminna.

10. A pověděl kral: Škoby odporoval tebe, přived' bo k mne, a mjég nebude odporovat, aby se dořtal teba.

11. Škora odpověděla: Nech ja rozpomene kral na žana Boža šrebo, aby ja nepomstivil. Škora přeteli nad štvu, y aby nezabýgali šyna mého. Škory gj pověděl: Šim gest 7. Báb, je nešpádne geden mlás z klami šyna tvého na zem.

12. Škory pověděla žena: Nech povim slovo služebnica. tvá k žanu mému kralovi. A pověděl: mlum.

13. A žena pověděla: Šrečo šj myštel tatovú věc proty lidu Božjo, mu, a mlumil kral slovo toto, aby břešyl, y aby zase nepřivedel výš naného šrebo.

14. Špšecy zemiráme, a galožto vodi sa rozplynámne do zemi, škre ša nenamracajú: Šany Báb nešce aby človek zabýnul, ale odvolává škre myšli, žeby najšreze nezabýnul ten škre šovržen gest.

15. Škory mlil sem připla, abych mlumila k žanu mému kralovi šlo pro toto před lidem. V pověděla služebnica tvá: Mlumit budem k škre lomi, ždalyž by negato, vyšlyštal slovo kral služebnici šreca.

16. V vyšlyštal kral, aby vyšlyšbodil služebnici švu z ruk' tješ mlce, škre, škre čsteli z šedivtva Božjo, vyšladiti mňa, y šyna mého špolu.

17. Protož nech povi služebnica tvá, aby se štalo slovo žana mého krala, galož obet. Nebo galož Angel Božjo, tat gest 7. mlg kral, je any š potvácením, any z šlovcením sa nepolybuje š: protož, y 7. Báb mlg gest štebu.

18. A škre odpověděl kral, mlumil k ženě: Škrež předemnú šlovo, a škre se teba opitovat budem. A pověděla mu žena: Mlum žane mlg kralu. V pověděl kral: Ždalyž Joab teba nenavěděl, m mlcešy šre.

19. Škrež odpověděla žena, y mlumila: Ššreze špasešni dušji tvéž žane mlg kralu, any na levu, any na pravu šranu nem' žemšec, škrež šrebo věc, škre 7. mlg kral, mlumil: nebo služebnyš tvúž Joab on my přitájal, y on sam naučil služebnici tvú mlcešy što šlova.

20. Abych obratila věc túto na podoběštvu, služebnyš tvúž Joab přitájal toto: ale ty žane mlg kralu, mlumil š, galož Angel Božjo, je mlcešy věci na zemi rozumijš.

21. A pověděl kral k Joabovi: Šle guž sem ja uspořožil nad šloven - tvým: protož š, a přived' zase šyna mého školona.

22. A škre se poškolil Joab, padel na zem na švu tvár, a počeloval kralovi: y pověděl Joab: Šnej sem poznal služebnyš tvúž, je sem na šiel mlcešy před očima šryma, žane mlg kralu: nebo šj mlumil žaio sem prošyl služebnyš tvúž.

23. Škrež mlal Joab, a gışel do šššur, y přivedel školona do Jeruzaléma.

24. A pověděl Dávid: Nech sa navrátaj do domu šrebo, ale tvári mlg nech žnemidj. V navrátal ja školon do domu šrebo, ale tvári kralovž nemiděl.

25. A nebylo muža y mlcešem, lidu žyrašelštem tat pěknebo, a šrašně bo veľmý, galož školon: od pát ar do klami nebylo naricem žádneg poštvim.

F. Je ut cognati gerant filij tui morte.

A. i. occernat fur miter qvrah id juramento.

B. qm om' to ta x totius Regni bonu.

C. i. Reg. 7. 6. Ezech. 18. 32. 8. 53. 11.

D. 2. d. audit ne in figura multo magis in re figurata.

E. p'tuacionis sc. ut placet exuli Absoloni.

F. i. Reg. 29. 9. J. sc. a recta.

H. 2. opera. I. 2. d. n' gberas sed veritas att' g'sti.

II. Kiralov. Kap. XIV a XV.

L. J. qui volebat
N. Bald. & Seb.
regio.

A. A. M. 2979
ant. Br. 1027.

B. Q. d. hae ex
cogitari ut lo
gerem te veni
re.

C. more hebrao
in reconitiois
dign. Luc. 15.
20.

26. A foyz stribal mlahi t ale gednu solito n roce strhamat sebe ne
 27. A mel Absolon troch synu: a gednu Seeru menemi Samar, mel
 28. Bydel Absolon n Jeruzalome za dva Rofi, a tvani Kiraloveg ne
 29. Protoz poslal t Joabovi, aby bo vovedel pred Kirala: ftery nebel
 30. povcedel sluzebnytom svym: Myte o roli Joabovieg podle roli meg,
 ze ma gacmoy na zatvu: protoz dite, a popalte bo otniem. Y podpa
 lih sluzebnyci Absolonovy obile otniem. A foyz pribekli sluzebnyci Joabo
 my z roztrhanyma ocemi na sebe povcedeli: Podpahli otniem sluzebnyci
 Absolonovy castku Roli obila trecho.
 31. Y vstal Joab, a gysel t Absolonovi do domu gebo, a povcedel mu:
 Treco sluzebnyci tvojgi podpaliu obile me otniem.
 32. A oppovcedel Absolon Joabovi: Postal sem t tebe sposbu, abys mi
 stel t mne: abys teba postal t Kiralovi, y abys mu povcedel: Treco sem
 prisel z Gessur: lepsy mi bylo, abys tam byl zostal: protoz prosym, abys mi
 det model tvar Kiralovi: geshy ze pamata na mu nepravost, ne b mna za
 tige.
 33. Tedy foyz vesel Joab t Kiralovi oznamil mu vsiceky veci: a zavolan
 gest Absolon, y vesel pred Kirala, a poklonil se pred nym az t zemi: y polstbil
 Kiral Absolona.

Kapitola XV.

I. Je Absolon, foyz nashel prylivost mezy lidem naproti Otku splu z lidem se spisal 10
 Meste Sebron. 1. II. Pred fterym foyz Otee utefel z Mesta, vysel 14. A foyz z Otk
 chu fane ystel zase gu do Jeruzaloma z nemnozym lidem odeslal. 24. III. Ze mezy
 ginsyha Dugay od seba postal, aby radou Abystofelovu rozrusyl. 32.

A. M. 2980
ant. Br. 1027

D. i. regia
E. 1. libi conu
liabat
F. legend. ep. iux
ta correctiones
Romanas & e
mendatissimos
codices se post
10. Ann. Ora
vulgata Regu
in Israel y va
capt ab eluhoie
Saul: & post 4
Ann. a reditu
Absalonis: 4-
em Annos inter
cessisse notat
Joseph. ut et
Makhi 2981.
Ant. Br. 1025.

I. Potom tedby pribotomil sebe Absolon muzim, a konjunt, y padesat
 muzim, ftery by bo predchazali.
 2. A foyz rano vstal Absolon, staval pri brane Mesta: a fazydcho muza
 ftery mizval negatu spravu, aby pristal t sudu Kiralovskemu povolalval
 Absolon t sebe, y povnyal: O ftereho sy ty Mesta? Ktery foyz odpovi
 dal: Y gedneho potolenia Izrabelského jem ya sluzebny tvoj.
 3. Y Absolon mu odpovyal: Zvagi sa mi tci tve dobre a spravce
 live. Ale nemi fooby teba vytypsal ustanoveny od Kirala. Y povnyal
 Absolon: Jdyb mna foy ustanovil za sudca na zemi, aby vsicj t mie
 gysli, ftery magu spravu, y abys spravcolive sudil?
 4. Ale y foyz pristupoval t nemu ilovel, aby bo pozdranoval, roz
 taboval ruky svu, a foyz bo ulapil, polstbil ho.
 5. A to cinitval vsicekemu lidu Izrabelskemu, ftery pribazal t sudu
 aby bo vytypsal Kiral, y nabylonal t sebe: frcda muzim Izrabelskych.
 6. A po styriet Rofoch, mluvil Absolon t Kiralu Davidovi: Fug,
 dem, a vyplnim sibi me fterc sem srbil Janu Dotu n Meste Sebron.
 7. Nebo foyz sem zapltil, stbil sem ya sluzebny tvoj, foyz sem byl y
 Gessur dymkem, mlumcy; Geshy mnia f. Buz navrati zase do Jeruzaloma
 obet Janu obetovat: budem.
 8. A povcedel mu Kiral David: Di n potogi. Y vstal, a gysel do Mesta
 Sebron, ale postal Absolon spebaru po vsichy potolenia Izrabelskych, foyz
 povcedel: Ined gal uslysyte zatrubeni, povcedte: Kiralovat bude Absolon n
 Meste Sebron.

G. Bald. servia

II. Kralom. Kap XV.

11. A z absolónem gisli sme sto mužim z Jeruzaléma pomolánych. fterý gisli z uprimným srdcem a prijanu nástize, newedeli.

12. Pomolal také absolón Achytosfela Gilonyšského Rádca Dávidomé bo, z gebo Města Gito a ftož obetoyal obeti, stalo sa veľiké spolu-fmí sabani, y lid ftož se spolu zbešel f absolónomi, množil sa.

13. Zebhy pribesel posel f Dávidomi, ftož povedel: S celebo fteca' mše, I cel lid zrabelstý obrátil sa po absolónomi.

14. A povedel Dávid f služebným svojim, fterý s nym byli w Jeruzaléme: wstánte, wtefáme: nebo amy neutieme pred absolónem: pospřágte wygiti, zebhy nás ftož by přisiel, nezastiel, a nepomórdomal nás, y mšee fo město neporazil meiem.

15. A povedel, f nemu služebnýj kralomstý: mšeco, cokolni. přifáze f. nás kral rágy wstónáme služebnýj trogi.

16. Protoz myšel kral y mšecel lid gebo pěšy: a zanechal kral A. sejet ženi naložnic, aby opatrowali dům.

17. A ftož myšel kral, y mšecy lid zrabelstý s nym pěšy, stal opodal od domu.

18. Y mšecy služebnýj gebo gisli pri nem, y bušši strelaim, a zrabim y mšecy zrabelstý, bojomnyj sylný, mužim jest to, fterý byli gisli za nym.

19. A povedel kral f Ašaj zrabelstému: freio s nama gides? nam rát ja, a bych f kralom, nebo prepohny sy ty, a myšel sy z myšta twébo.

20. Wtera sy přisiel, a dnes ja přimluwes s nama wygiti? ja přig dem sam mám giti: ale ty ja nawrát a weo sebu bratru twyg, a f. Břib uini s tebu milostročnytm, y pravou nebo sy ny ufájal milost a wěrošt.

21. A oopowedel Ašaj kralom, ftož povedel: Jim gest f. Břib, a jim gest f. móg kral: je nasteremfoly. myše budeš káne móg kralu, bar pri smrti, bar pri žiwote tam bude služebnýj twyg.

22. A powedel Dávid f Ašaj: ftož teby somni. Y gisel Ašaj zrabelstý, y mšecy mužé fterý z Dávidem byli, y mšeco gisli množim.

23. A mšecy platali platem welikým y mšecel lid přebájal: kral ta se přebájal, prez potof Cedron: ale mšecel lid gisel proty ceste fterá mni f puštu.

24. A gisel y Sádof knez, y mšecy Lemite s nym, ftož nešli Archu smlumi Boží, y šozili Archu Boží z seba: a wyslupil Abiathar, dofu by mšecel lid, nepřesiel prez potof Cedron, fterý byl myšel z Města.

25. Y powedel kral Sádofowi: Nes zase Archu Boží do Města: gesty nágdem milost pred očima káne, zase mnia nawrát, a utáže ny gu, y stělnel twyg.

26. Ale gesty ny pom: Nelibý se ny: botony sem, neč uini to, čo sa mu dobrebo móg.

27. A powedel kral f knezu Sádofowi: O knezu fterý wioš, a proro fugeš, a nawrát ja w potof do Města: y zebjmaš s nym twyg, y Jonat bar s nym Abiatharom, sma s nymé masy, neč su firama.

28. Ale ja sa stowám na polnych myštáib pušta, dofu ny nepřigóc rec od nás, fterá by ny oznámila.

29. Protoz přinešli zase Archu Boží do Jeruzaléma, Sádof, y Abiathar: a zotáli tam.

30. Ale Dávid gisel na horu Olivěšfú, ftož postupoval, a platal gisel z botyima nožami, y s přislytú hlavu: ale y mšecel lid, fterý byl s nym lid s přislytú hlavu byl gisel, ftož platal.

H. en ambitiosi consilia & labo res infirmi sunt
I. Sinuca monte.

A. Gid. 2981. altho David. 62.

B. sic egesti Ph. listinor trans fuga nuper uent ad David et Nunc cio-fidus fuge comes est. Vide mfr. 6. 18.

C. sic dicitur est a loci obscuritate quasi umbratus yria Cedron hinc uia sign. nigra obscura.

D. sacerdos qui uice et prophetas per uim & thumim Exod. 6. 18. 5.

E. sc. more lugen

II. Kralow. Kap. XV a XVI.

31. A Dávidom oznáměno gest, zeby y Abytosfel spolu z Absolonem se gřel, a Dávid pověděl: Prosym, Pane Bože, pobláží rádu Abytosfelomú.

32. A když vystupoval Dávid na samý vrch hori, na který chvil se pro modlitku Panu Božu, šle potfal se s nym Gúzaj Arabystký, který měl na třech stranách oděv, a na hlavě plno zemi.

33. I pověděl mu Dávid: Půjdeš-li semnú, budeš mňa obtěžovat: zešší rádu Abytosfelomú.

34. A namrštily sa zase do Města, a popisy Absolonom: Služebníť tvůj sem kralu: gako jsem byl služebníť ška tvoje, tak budem služebníť tvůj: zešší rádu Abytosfelomú.

35. A budeš mít sobú dávoť, y Abiatsara knězi: y každé slovo, kterékoliv uslyšíš v domě kralowem, oznámíš dávoťom, y Abiatsarom knězom.

36. Ale su s nyma dva synové gejš, Abijamaš syn dávoťom, a Jo, nábas syn Abiatsarín: protož po nich odšlyte, my vsleto čo uslyšíte.

37. Když když Gúzaj přigel do Města přitel Dávidom, Absolon také přigel do Jeruzalema z Abytosfelem.

Kapitola XVI.

I. Je Džba, když Dávidom potmí přinesel, oddal mu vsleky věci Dohy které měl Nissybozetš. I. II. Je dmejš když zloceil Dávidom, zabiti ho nedal. 5. III. Je Absolon když do Jeruzalema vesšel, z rádu Abytosfelomig, l naložni, cín ška přez zapome vesšel. 16.

1. A když byl přitel Dávid nemnoho na vrch hori ukazal se mu Džba služebníť Nissybozetšim, který gissel naprotivá němu, z dvěma osly, který nešli na sebe dvě sto pením šleba, a sto svažkův vjna sučebo y sto hrud štův a dvě nádoby vjna.

2. I pověděl kral Džbom: Š znamenaš tyto věci? A odpověděl Džba: gšlve tyto su, l potřebam služebníťom kralomštym, aby gežili na mub: cte bi, a hrud štův su, aby gešli služebníťom tvoji: a vjno, aby pil, šoby uštal na pušti.

3. A kral pověděl: kde gest syn šana tvoje? y odpověděl Džba kralom: zozostal v Jeruzaleme, když pověděl: Dnes my namrati lid zraběš kralomšty ška měšo.

4. I pověděl kral Džbom: Neš su vsleky věci tvé, které byli Nissybozetšom. A pověděl Džba: Prosym, Pane milg kralu, abješ napel mi list přez tebu.

II. 5. Když když gissel kral až do Bahurym: y šle vyžabaz odtud muž s matelštná rodu šaulomešo, menem šemes, syn Jerum, který když vyžabazal ven zloceil.

6. I žabaz šamenj na Dávida, y na vsleky služebníťu krala Dávida: a vsleel lid, y vslely bogomijci po pravěg, a po lewěg štranc kralomštyg gisli.

7. A takto mlumil šemes když byl zloceil kralom: Vyždi, vyždi muži šmri a muži šelialum.

8. Šoplalil tebe Š. Šub za vsleky šram krala šaula: neb šy se nešrel na myšto gešo do kralomštná y šal Š. Šub kralomštny do šuk šbsolona šyna tvoje: y šle sužugú teba zle věci tvoe, neb muž šmri šy.

9. A pověděl kralom Abizaj syn šarije: Přeco zloceil tento př zdešly Š. šanu memu kralom: půgdem, a zetnem mu šlamu.

10. A pověděl kral: Š mite, y vām gest po niem synome šarije? neškigte šo, aby zloceil: nebo Š. Šub mu přitajal š aby zloceil Dávidom: a šeo gest, šoby šmel povědět, přeco tak učim?

F. conventus / versus monte sion, ubi sedes erat ura.

G. Ex libris / alias Edessa.

Ed. No 2081. / Ant. Br. 1023.

A. Bald. bt / ruan su fimo / andan.

B. infr. 19. 27.

C. 3. Reg. 2. 9.

D. 1. homicida / E. ku improbi

F. 1. vilissimus

G. permittit cog / velut instru / mento utiq.

II Kiralom. Szap. XVI. a XVII.

11. Y povedel kral l. Abizaj, y f. mſeckym ſluzebnym ſvojim: Ale ſyn mug, ſtery poſtel z ladiva mſebo, bleda o zivot nſia prineſti; cym mſecg mſil ſyn Deminu zlorca mſh: nebagte ſo, aby zlorcil, vſede pri tazi Roziſo.

H. i. de tribu de nyamin.

12. Uhad ſe vzbledne f. Buh na me trapou, a da ny pozebnany na mſto tohoto zlorceniſa Dneſnyſo.

A. i. Ex adveto

13. Zebou gſtel David, y muze gebo ſnjm po ceſte. Ale demy, pſ mrebu ſori z. ſmani proty nemu a gſtel, ſvz zlorcil, a ſamoni ſagal nanbo y zem ſypal.

B. in opido Ba burim

14. Y priſel kral, vſeckym ſvojim lidem, uſtaly, a obceſtrili ſa tam.

C. aby legunt ſo rabel.

15. Ale Abſolon, y mſeck lid gebo vſel do Jeruzalema, ale y Abiztoſſel ſnjm.

16. A ſvz byl priſel Buzaj Arabiſty priſel Davidu l. Abſolonovi, mluvil l. nemu: Zoran bud kralu, zoran bud kralu.

17. A keremu Abſolon povedel, tatoly geſ miloſt a laſta l. priſtelu tſemu. prelo ſy negſtel, ſ prijtelem tſym Davidem.

18. A odpovedel Buzaj l. Abſolonovi: Kſadne: ale tobo budem, ſte rebo vſimolil f. Buh, y mſeck lid tento, y mſeck lid yzrabelſty, a zofa nem ſnjm.

19. Ale y toto neſ vſponim, ſomu ya ſluzi budem: cily ne ſynovi ſeratomſtemu: Protoz, gafo ſem poſluſny byl Otcom tſemu, tak y tebe budem.

20. A povedel Abſolon l. Abiztoſſelom: Nega l. naložnicam Otca tſe bo, ſtere rancebal, aby opatromah dum: aby ſa, ſvz by uſlyſal, mſeck lid yzrabelſty, zeſy poſpatil naložnic Otca tſebo, tſym mſecg poſyl.

D. 70. confuderis ku dehoneſtuo.

E. Sup. 12. 11.

21. A povedel Abiztoſſel l. Abſolonovi: Nega l. naložnicam Otca tſe bo, ſtere rancebal, aby opatromah dum: aby ſa, ſvz by uſlyſal, mſeck lid yzrabelſty, zeſy poſpatil naložnic Otca tſebo, tſym mſecg poſyl.

22. Protoz natabu: Abſolonovi ſtance na placu ſralomſtem, y vſel l. naložnicam, Otca tſebo pedemſeckym lidem yzrabelſty.

F. i. ad modu Divini oraculi.

23. A radou Abiztoſſelom ſteru daval za tſyſ caſim, tak ſebe za mnoho maziſy, gafo by ſe netoo kana Boga poracil: y tſyſ ſvz byl z Davidem, y tſyſ ſvz byl z Abſolonem.

Kapitola XVII.

I. Ze byl Abiztoſſel, aby ſ Abſolonem y nalyem oboril, na Otca Davida, l. II ale Buzaj znyſyl radou Abiztoſſelom, l. III. Ze ſvz vſimolil David ſtye poſ lu, 18. Z radu Buzaj pregl priſel zoran proto ſe obſyl Abiztoſſel: 22. IV.

God. 7. 2981. Ant. (Br. 1023.

Ze tſe prijte Davidovi prineſly Dani zeſy gebo tſe pre nedostat neſtal 27.

I. Zebou povedel Abiztoſſel l. Abſolonovi: Neſ ſebe vſcerem dva naſt tſyſ mugim, a ſvz pomſtanem domt budem Davida tſego nou.

2. A ſvz nanbo uderim l. neſ guz uſtal a ſemlene ma tſyſ: y po razym ſo: y ſvz utefat bude mſeck lid, ſtery geſ ſnjm, zabijom tſyſ ſa opuſtſenebo.

G. et referat ab aljo

3. A namratim tebe mſeck lid, tak, gafo ſa namraca geſen clovek: nebo geonebo tſy muza bleſat, a bude mſeck lid v poſogi.

4. Y hbila ſe radou gebo Abſolonovi, y mſeckym ſtanyim z lidu yzra belſty.

5. A povedel Abſolon: Zamolagte y Buzaj Arabiſtyſo, a uſlyſime, co tak on pomdat bude.

6. A ſvz byl priſel Buzaj l. Abſolonovi, mluvil l. nemu Abſolon: Lafom radou dal Abiztoſſel: mameſy cimit cily ne? gaſu radou Davida?

7. Y povedel Buzaj l. Abſolonovi: Neſy dobra radou ſteru dal Abiz toſſel mſil.

8. A zaſe povedel Buzaj: Ty znaſ Otca tſebo, y muzu ſtery ſu ſnjm, ze ſu me vſemy ſyſny, a z rozſnemanyim ſidcem, tak, gafo by medveſica ſe tſne mala, ſvz gi mlade medveſica podrali: ale y Otca tſego muz bogomnyſt geſt ang, nebude ſa obmeſtanat z lidem.

II. Kiralon. Kap. XVIII.

I. Abizaj syn Naasoveg, a sedm daryje, která byla matka Joabova.

26. V položilo se vojsko Jzabelské z Absolonem v zemi Galaad.

IV. 27. A když byl přigel David do Mahanajm, dobi syn Naasuv a z Rabbat synum Ammon, a Nabyr syn Amnybel z Lodabar, a Berzellaj Galaaditky z Rogelim,

28. Darovali Davidovi postelne oděmi, y koberce, y nádobí blinen, né, obile, y galmen, y mluku y kroupi, y bobu, y sosoivicu y smaženou ciceru aneb pobanku,

29. y medu, y masla, omce y tlučine telata: a podali Davidovi, y lidu který s nim byl, aby gedi: nebo sa nazdávali, žeby sa lid bladem, a žizni na pušti zurnoval.

Kapitola XVIII.

I. Je Absolon přemožen gest v bitce, od vojska Davidoveho, 1. II. Když na dubě mřel za mláti, 9. III. Kterého Joab střemá kopijama přebodel, 14. IV. David za ložni, 19.

I. Když David když spočítal lid svůj, usporádal nad ním šachtmanů a desátníků,

2. A dal třetí částku lidu pod moc Joabovu, a třetí částku pod moc Abizaj syna Daryje, bratra Joaboveho, a třetí částku lidu dal pod moc Ašaj, který byl z Geth: y povedel král k lidu: kugdem y já tate sva ma z. A odpovedel lid: Nepůjdem: nebo bār ppytetáme, nebudu za nama velmý, bāt bār polovic svas popada, nebudu se velmý sta rat: nebo ty geden za deset tisícům sa počítas: tedy lepší gest, abyš zostal v Meste nám na pomoc.

4. Kterým král povedl: Co sa vám mudi lepšího, to já učinym. Tedy stal král pri bráně, a lid vycházel z Mesta po svyjs búfford, po stáib a po tisícob.

5. Y přitázal král Joabovi, y Abizaj, y Ašaj, když povedl: Žabovág te mž živě, syna Absolóna. A šlysal to vscecl lid když přitázomal král vssectym šachtmanom s Absolónovi synu svém.

6. Tedy vyjel lid Davidův do pola proty lidu Jzabelskému, a stála se bitka v lesi Ašrajn.

7. Y pobity gest tam lid Jzabelský, od vojska Davidoveho, a stala se porážka velika v ten den, na dvacet tisíc mužům.

8. Ale byla tam bitka rozbitana po vssectéj zemi, a mnoho mjeg bylo z lidu tých, kterých les pobubil, nežly tých, kterých meč byl pozabigal v ten den.

II. 9. Y přibodilo se mjeg bitce, že se byl portál Absolon z služebnyk mřá widomima, když sedel na mulcu: a když byl podběbel mulce pod búšty dub a veliky, unyžla hlava Absolónova za mláti na dubě: a když on tal vyřal mezi nedem a zemu: mulce, na kterém byl sedel, gissel po svyjs.

10. Ale to videl některý, y oznámil Joabovi, když povedl: Videl sem že Absolon mřis na dubě.

11. A povedl Joab mužovi, který mu byl oznamoval: Kedy si videl, proč si ho nepřebodel mečem až do zemi, já bych byl tebe dal deset lotům štribra, y geden páš.

12. Který odpovedl Joabovi: Kdyžbyš wložil na mé ruky tisíc štribr, mjch, neždane bych neroztábel ruky mu na syna Kiralónského: nebo když sme mž vscecy šlyšali, přitázal tebe král, y Abizaj, y Ašaj, když mlávil: Žabovágte mž živěho syna Absolóna.

13. Ale y kdyžbych to byl učinil proty súši s mjeg šiele, neždane by se to před Kiralem tagit nebylo možto, a ty byš stal naproty mně.

III. 14. Y povedl Joab: nebude tal gako ty ches, ale půjdem k niemu, a ty na to hledeš budeš. Tedy vzal Joab tři kopie do ruky své, a vrazil gyjs do hrca Absolónoveho: a když se gysle vybal vyřis na dubě,

I. See Jesse
II. 1. Par. 2. v. 13.
A. 1. 1. David
low Hanon con
Attuerat legd
S. Hierony.

10. 10. 2981.
Ant. Br. 1023.

B. i. curabunt.
C. sc. oratione &
confilio.

D. sic dicitur ab
intigni clade qm
Ephraimita ibi
auferant v. Jud.
12.

E. Gald fona flos

F. Lex castaria
si multi pilis i
Gomis terrenis
adherent & sph
lanca i. cupidi
tate corresponden
te duplino frang
figuraz.

G. sc. Conscientia

H. i. pectore.

II. Králov - Kap. XVIII.

15. běželo deset zbrojných služebníků Joabových, y porazili ho.
 16. Lebož rozřázel Joab zatrubiti na trubu y zastavil lid, zby mých
 nebomli utěšajíc ho lidu Izraelského, což chtěl zabrániti mnohým.
 17. Y vzali tělo Absolónové a vhodili ho v les, do gany veliké, y
 nanosili na ni velmý veliký hromadu kamenia: ale mšček lid Izraelský
 učel do hrobů Franků.
 18. A Absolon, což gest, žir byl, vyzdvihel sebe nápis a etery gest
 v Dolné královské: nebo byl pověděl: nemám syna žádného a to
 to bude památkové znamení mého nebo. Y menoval ten nápis me-
 nem svým a menuge ja Ruka Absolónova, az do dnešního dňa.
 19. A Achymaas syn Sadoťův, pověděl: Pověztem, a oznámím -
 královi, že se F. Bůh spomstil nad nepřítelma jeho.
 20. kterému Joab pověděl: nebudeš za posla na tento den, ale na
 druhý den oznámíš: nebcm abys dnes oznámoval, nebo syn králov
 zabij gest.
 21. A potom pověděl Joab k Buzi. Ji, a oznám královi co sy
 videl. Postlomi se Buzi Joabovi, y běžal.
 22. A zase Achymaas syn Sadoťův pověděl k Joabovi: co škodit
 bude, pobežím y já také za Buzi. A pověděl mu Joab: Kto chceš bý-
 zati synu můj, nebudeš posel z dobrým poselstvom.
 23. Který odpověděl: Cože škodit bude pobežím? A pověděl mu Joab:
 Běž. Lebož což běžal Achymaas po cestě, frásleg, přeběhel Buzi.
 24. A David sedel mezi dvěma branami: ale strážník, který byl na
 zdi na samém vrchu bráni, což pohlédel, videl člověka že sám běží.
 25. A což zamoval oznámil královi: a král pověděl: Jestli sam gest,
 dobrý poselství nese. A což ten ponáhal a přiblížoval se k Mestu.
 26. videl strážník druhého člověka že běží, a což mščekal na vrchu zdi
 pověděl: zda se my že druhý člověk běží sam. A pověděl král: Y tento -
 dobrý gest posel.
 27. Lebož strážník pověděl, Můj běs pravýho, gadož běžal Achy-
 maas syn Sadoťův. A král pověděl: Muž gest dobrý: y Dobrou novinu
 nese. A což volal Achymaas, pověděl královi: Zdrav buď králi. A
 což se postlomi před ním, zřebený až k zemi, pověděl: Pověztem F. Bůh -
 tvůj, který porazil lid ten, který pozdělval řiti své proti tanu me-
 mu královi.
 28. A pověděl král: žinly zostal s syn můj Absolon? Odpověděl
 Achymaas. Videl sem kopce veliký, což mňa služebníka tvoje byl pos-
 lal Joab služebník tvůj: o králi, ginsého nemim povědět.
 29. Kterému král pověděl: Kde si sem, a stog tuto. A což ten byl
 přesel, a stal na straně.
 30. utázal se Buzi: a což přisel mluvil: Dobrou novinu přina-
 šám, žane můj králi: nebo se spomstil F. Bůh dnes nademščekyma
 který postavil proti tebe.
 31. A král pověděl k Buzi: žinly gest syn můj Absolon? Kterému
 což odpověděl Buzi, mluvil. Nech fu, gadož syn Absolon, mšček nepřitele
 žana nebo krála, y mšček, který postavagú naproti nemu k zlemu.
 32. Protož což sa zarmutil král, gisel do syni letmý při bráni, y plakal.
 A takto mluvil což gisel, žinu můj Absolone, Absolone synu můj,
 kdo my to dá, abys já za teba zemrel, Absolone synu můj, synu můj
 Absolone.

A. i. columna
o arcu triumphali

B. sine p. mor-
tuos fuisse filios
sequibz supra

C. i. opus seu loci
D. i. ultionis gra-
ti jno dicens

E. i. Ethiopi cui
dam & servo
i est nom. pro
prie.

F. perdidit o pu-
nit

G. estne saluus
puer.

H. i. filius Abso-
lon

I. n. sua orbita
id est sibi poen-
in inferno aut
L. Aug.

L. infr. ig. 4.

II. Sirałom. Kniha XIX.
Kapitola XIX.

I. Ze David prestal oplafawati Absolona foz to Joab napomenul, 1. II. Ze se David
mleził (toina stery se proti nimu presti, a Muzi juwi zase to do Jeruzalema pri
meci, 9. III. Ze Semej dopustil foz profyl, 10. Mlidy bratba zase prigel, foz
rozfagal aby tole z dybu rozdelil: 24. IV. Ze Berzelegi quz welmy starz, z
Davidem se rozzebal foz s nim postal Gamaam syna wofo, 25. V. Ze
ly Jzabelsky z Judskym za Samoa naravnje se wadil 40.

I. Oznameno gest Joabowi zeby kral platil, a kral za synom svojim

Cod. No 2981.

2. obratilo se wstazim na plac w ten den wscetemu lidu: nebo

3. Y stramil se a lid w ten den wregiti do mesta, tak, gako se stramiti

4. A kral prieryl slawy swu, y fical hlasem welikym: Synu mug,

5. Protoz foz Joab wessel k kralowi do domu, powedl: Zabawilys

6. Mludger tych, ftery teba nenamida, a w nenamiti mals tych, ftery

7. Weil teby wstani a bod, a foz mlumit budeš k lidu zadosti uim

8. Protoz wital kral, a pojedil se na branu: y oznameno gest msc

9. Mscel tak, lid se wadil: w mscelych potolenach Jzabelskych, foz

10. Ale Absolon, ftereho me sebe pomazali za krala, zemrel w wognie:

11. A kral David poslal k Sadofovi a k Abiatarowi kniezom, foz pove

12. bratce moji wy ste, fost ma, y telo me: wy ste, precio nag-posled

13. Y Amazoni powede: Cy fost ma, y telo me negy? Nech my toto

14. A nachytil sroco mscelych muzim Judskych tak, gako geonebo

15. Y namratil sa kral David: a prigel az k Jordanu, y wscet lid

16. Ale pospial Semej syn Jera syna, Semini z Bahurim, a wygel z Muz

na Judskyma naprotiva kralu Davidowi

A. Ballo furatus est ingredi, i. fur tim intravit.

B. Je. more lugentium.

C. i. pudesceisti.

D. a lustru. E. sc. in publicis.

J. Absolonis mte da

K. i. contendebas te volens redire re David.

H. i. coactus est fu gere.

I. Consanguinei

L. Comitatus transcantem

M. J. Reg. 2. 8.

II. Kralow. Kap. XIX.

17. S tisy mužmi Benjaminovými a dyba služebníků z domu Davidova: a y patnáct synův jeho a dva set služebníků bylo s ním: a šel vyjeti do Jordána před králem.

18. přegeli brod, aby převědli ezelaš kralovu, a aby učinili vedle rozřazu jeho: ale Demej, syn Jerum padel na zem před králem, když se guz byl přeplavil za Jordán.

19. a pověděl kralovi: Pane můj nepočítaj mý nepravost, a mý nepamatuj na převinnosti služebníků tvých, od tobo času, gať se vyjel pane můj kralu z Jeruzaléma, a mý nedrží v sídci tvém.

20. Nebo já služebníků tvých uznávám, třich můj: a proto dnes já prvny sem, přišel zevšického popolená Jozeffovo, a přigel sem naprotiva panu mému kralovi.

21. Ale když odpověděl Abizaj syn Darius, pověděl: Cily za tyto slova sa nezabije Demej, že zlořečil komaganěmu pane.

22. A David pověděl: Co máie, y v mým synové Darius stobo přigde: proč ste mý dnes odporny? Cože dnes zabije sa muž v lidu Izraelském? Zdály nervim, že já dnes zostal za krala nad lidem Izraelským.

23. y pověděl kral Demej: Neumřes. Y přísahal mu.

24. Miffibozet's syn Saulův také vyjel naprotiva kralovi z neumřítima nozami a z neostřihanú bradu: y oděmův svých nebyl mý, pral od tobo dne, gať byl vyjel kral z sem, až do tobo dne gať se nam, táhl v popozi.

25. A když se byl potkal v Jeruzalémě s kralem, pověděl mu kral: proč se nešel semnú Miffibozet'se.

26. A odpověděl: Pane můj kralu služebníků tvých ostlamal mnia: y pověděl sem mu já služebníků tvých, aby mý ošedlal ošla y abješ vyjedná get mozel s kralem: nebo kulsany sem služebníků tvých.

27. Nad to y obžaloval mnia služebníků tvých u teba pane můj kralu: ale ty pane můj kralu, gať anjel Boží sý s učin to, čo se tebe hři.

28. Nebo y ezelaš stea mého byla vinnovata smrti panu mému kralovi: ale ty položil sý mnia služebníků tvých mezi hostu stola tvého: gaťu teby, mám spravedlivú žalobu, aneb čo, možem mjez mrest, cati na krala.

29. Protož pověděl mu kral: (š nadarmo mluvíš: uložene gest to, čo sem mluvil: ty, a dyba rozdělte mezi sebu státek.

30. A odpověděl Miffibozet's kralovi: Dá neby y vslecho vezme, když sa namřátil toliho pan můj kral v popozi do domu svého.

IV. 31. Berzellaj také Galaadský, když vyjel z Rogelim převězel krala přes Jordán, byl také totový Saleg od potoka geti s ním.

32. Ale byl Berzellaj Galaadský velmý starý to gest, v osmdesátém rofu, a on dodával potravu kralovi když sa byl obměšťával v Rogifu Mahanajm: byl zaigst muž velmý božaty.

33. A pověděl kral k Berzellaj: šoť semnú, abješ bezpečne semnú odpočival v Jeruzalémě.

34. Y odpověděl Berzellaj kralovi: Koliko rofům žim budem, abješ gysel s kralem do Jeruzaléma.

35. Osmdesat rofům mám dnes: zdály zřavé su smyšle moji, aby rozejnat mohli čo gest sladšeho, aneb šorššeho. aneb zdály já služebníků tvých možem se obližovati v pokrmoch, a v nápoji: aneb zdály, možem mjez posluchati hlas špematel: proč by byl služebníků tvých, na tazobu panu mému kralovi?

A. i. se paralel ad transeundū

B. l. adv. farin.

C. i. nepos.

D. 70. decept. Gald. doloze egit gra me.

E. Supr. 16. 3.

F. Supr. 17. 178

G. Reg. 29. 9.

H. q. d. faule r tota copio.

H. 3. Reg. 2. 7.

I. nomen prop. loci est. f. b. r. Mahanajm

L. Supr. 17. 27.

II. Kralow. Kap. XIX. XX.

36. Matičko daleč, pučdem s tebu ja služebny tvoj od Jordana: nepotrebujem ja teho doplati.

37. Ale mojim služebným tvoj, abych sa zase namrátil, a zemrel v Měste mém, y abych porobovan byl wedle trobu Otca mého, a Matki meg. Ale gest syn můj Samaam služebny tvoj, nebi on gide s tebu, tane můj kralu a uini mu cofoln- ja tebe dobrešo ni.

38. Teboj pomocel mu kral: Nebi semnu gide Samaam, a ja mu uinym cofoln- se tebe libit bude, y mlaco to požadaš odemna obor.

39. A foz byl prestel mšecel lid, y kral prez Jordan, polybil kral Berzelaj, y rozjehnal se s nim: a on ja namrátil do Města srebro.

40. Teboj kral gisel do Galyala, a Samaam s nim. A mšecel lid yuštij byl sprowadal krala, abž lidu Izraelskeho nebylo s nim gedine polowia.

41. Protoz mšecij muže Izraelskij, foz se zbebli k kralom, pomoceli mu: Precio teba utradli bratři naši muže yuštij, a preprowadili krala, y czeleš gebo prez Jordan y mšecijch mužů Dávidovych s nim.

42. A odpowcedeli mšecij muže yuštij, k mužom Izraelskym: Nebi bžij gest nam kral: protoz precio sa o teho wci mēwate. Zoliz s me molaco gedli u krala, aneb dari sme od neho wzali?

43. Y odpowcedeli muže Izraelskij k mužom yuštijm, a pomoceli: Desetkrat my sme wěstij u krala, a mēg k nam prinalezij dáwid, nežly k wám: precio s te nam frjodu uinili, a prwe s te nam neoznamili, abž s me zase privedli krala našeho? Ale muže yuštij tworsjeg, odpowcedali mužom Izraelskym.

Kapitola XX.

I. Ze Seba rozbroj potnul moty Dávidom, I. II. Ze Joab, foz z bratrom Abizaj tomel Sebu, na cepě zabil Amaju, 8. III. Ze Joab odgel foz oblehel Město Abela, foz mu prez zed spustili hlavu Sebonu 16.

I. Frisgolo se tak, ze tam byl muž Belial, mēnem Seba, syn Dochry muž z rodu Jemim: y zatrubil na tribu: a powced: Nemáme ny časť w Sedictw Dávidowem, anj w Sedictw sija Izaj: nebi ja namrátil lid Izraelskij do swych státn.

2. Y odvětil ja mšecel lid Izraelskij od Dávida, a nasledowal Sebu sija Dochrowe: ale muže yuštij priorzali se krala srebro Dávida, od Jordanu az do Jeruzalema.

3. A foz byl prigel do Jeruzalema do domu srebro, wzal deset žen na loznic swych, stere byl zanechal abj opatrowali sum, y odinždal qib do wēzena, foz qim dal potcawu: a nemecel k nim, ale byli zamrené az do dna mrti sweg, stere w domstwu zivot wēdi.

4. A powcedel kral Amajom: zwolag ny mšecijch mužů yuštijch do tretyho dna, a ty bud přistomny.

5. Teboj gisel Amaja abj zwolal lid yuštij, y zabawil sa tam za selsij čas. Stari mu byl uložil kral.

6. A powcedel kral k Abizaj: Mil náš mēg trápit bude Seba syn Dochrow, nežly Absolon: wzmni teboj sebu služebny tana twébo? a bon so, zebj ašnac nenassel Města obradene, a neyssel nám.

7. Protoz foz wygeli s nim muže Joabom, strelci také, y zastawija: y mšecij muže sijnj wygeli z Jeruzalema abj bonli Seba sija Dochrowe.

II. 8. A foz onj byli wēdi tamena wēdišho stery gest w Gabaone, Amaja potkal se s njma. Ale Joab obleceni byl do tabata uzšho na nyru odemni sweg, a zmrctu prepasany byl mečem, stery az k Izrewám wyšal na poswáb tak uočlany, ze ja labto mohel wyiati, y uđenti.

A. i. remuneratō.

B. sc. filius meus.

C. i. precando factus.

D. clam nobis reventes.

E. Sebr. & Gald. spicisti me.

F. Cod. A. M. 2981. Art. Br. 1023.

G. improbus. H. de tribu Benja. I. sc. ut fidaret in multu & alieno logorety.

L. sc. velut carcere clausus. M. sc. quia ad Abalom redierant.

N. i. tempus.

O. i. meos sc. super darios milites.

P. Sebr. vestimen- ti sui.

II. Kralow. Kap. XX.

A. 3. Reg. 2 9.

9. Protož povedel Joab k Amazom: *Idam buď můj bratr.* a a vzjal Amazu pravou ruku za bradu aťoby ho polýbil.

10. A nezměřoval Amaza meč, který měl Joab, kterým ho uderil v bok, a vyšel zřevna jeho na zem, aniž druběg rani nepřidal, a zemrel. Ale Joab, v Abizaj bratr jeho, homi Šeba syna Bochorého.

11. Mezitim některj mužj, což byli stali vedle mrtvého těla Amazové, s tovaryšim Joabovim, povedeli: *He ten, který chtel být na místě Joaba za šagmana Davidového.*

12. Y lezal Amaza v hrní zataleny na prostřed cesti. Videl to některj, žeby se zastavoval mšcet lid aby ho videli, y odmllel Amazu s cesti na rolu, a přitryl ho oděvu, žeby se nepřistavovali preňbo, který tažj, gisti.

13. Tebož což ho odmlleli valcg s cesti, gisel mšcet lid za Joabem aby homi Šebu syna Bochorého.

B. Hebr. Bermi se
loui illius.

14. Ale on hodil po mšcetých pokoleniach Yzrahelstjch, až do Šbela, a do Betsmaacha: y mšcetj mužj předny s Yzrahelstjmi sa k nemu.

15. Protož prigeli a dobývali ho v Měste Šbela, y v Betsmaacha, y obléhli Město Šbradama, a oběstali ho: ale mšcet lid, který byl z Joabem ušlomal sa, šfajzi jdi.

III. 16. Tebož vytrřila z Města žena mšctá: *Ušlyšte, ušlyšte, povedte Joabom: Pristup, sem, a buďm sebu mluvit.*

17. Kterj což byl pristupil k ni, povedela gemu: *Slyšy j Joab? a on odpovedl: Já sem. A kteremu tažto mluvila: Ušlyšy teč sluzebnici twcg. Slyšy odpovedl: Slyšim.*

18. A zase ona povedela, někdy v starém přislouu sa povydalo: *Kterj se opitugú na nělo, neč se opitugú v Měste Šbela: a taž, vyřkonavali,*

C. Urbs Šbela
abundans in
sapientissimo

D. 70. metropolis

E. hebr. dissipas

19. Cily já nečsem taž, ftera odpovidám pravou v lóu Yzrahelstjch, a ty chceš šfajzi Město, a vyřratiti Mětu v lóu Yzrahelstjch? *Prečo rozručis se, Šebctm, Bož?*

20. A což odpovedl Joab, mluvil: *Nečag to bože, nečagto bože: ne rozručigem any nebyram.*

21. Neny tomu taž, ale clovel z boni Šfraim menem Šeba syn Bochorim priznyšsem, pozomitel ruku jmu proty Kralu Davidovi Janu memu: *vidagte ho saměbo, a ošturjme od Města.* Y povedela žena Joabom: *He slava gega ipuřta sa prez jdi.*

22. Tebož gista k mšctěmu lidu, a mluvila jim mšctá: *Kterj což odtali blamu Šebom jmu Bochorěmu, vyřochli qu prez jdi k Joabom. A on zatřbil na tribu y ošturjli od Města, gedenčagj se šrešo štarta: Ale Joab narytil sa do Jeruzaléma k Kralom.*

F. Supr. 8. 16.

23. Y byl Joab za šagmana navenskejim wogštem Yzrahelstjch: a Banajas syn Jojadur byl nad štelci a nad wogati Kralomstjma.

24. Ale Šauram byl nad jankom Kralomstjma: a Jozababed syn Šbilyud byl nad tima, který fronyti psali.

25. Šyna byl, za Šlara: Ale Šavof, y Šbiarar, byli za šnezi.

G. Bald. Jatei
princeps s. e.
maxime famili
ans et inter
prim. ministros

26. A Yra, Jazritstj byl za šneza Š Davidového.

Kapitola XXI.

I. Je což dopuřtil Š. Báb šlad pre šneč Šaulim na Gabonitstjch za try rok! David na prošbu gejub Šaulovjch potomku pre Šiffibojtša odvozdal, aby utřozosag byli. II. Šdragib potomkun toři tořřagal pochorati David s kostama Šaulovjma 12. III. Wyřladaqu sa štwerať wogim Davidové napoty Šlyřimstjch. 13.

II. Kralom, Knap XXI.

I. Dávid sa raješ glad za časom Davidových ustanovine za tri let: v po-
 rádil se David s kancem Bobem. a povedel f. Buis: pre Saula, a pre Sum
 f. rmi gebo, a nebo pozabijal Gabaonitstych.
 2. Tebyz f. rmi zavobral Gabaonitstych, povedel jim f. a Gabaonitstych ne
 byli z synum Izraelstych, ale potomci Amorreitstych: a synove totizto izra-
 helstych byli jim prisahu slozili ze qub nemylava, ate Saul bel qub z horli-
 mosti zablaviti, gako za synum Izraelstych, a krestych.)
 3. Co uinym snama: a gako bude otystemi za vas brys a abyste dobro
 tetili e sedictivy fane.
 4. A odpovedli mu Gabaonitstych: Nemame zadneg otazki o sribru a o
 zlatu, ale proty Saulom, a proty domu gebo: any nehceme, aby fterych
 elonict zabity byl z lidu Izraelsteho. si fterym kral povedel: Co tebyz brye
 abys nam zavosty uinil.
 5. fterych povedeli kralom: Muza tobo, fterych naj, poslapamal, a suzo
 mal nespravodlivre, tal zablaviti mame zebry, any jeden sye z rodu gebo
 nepozostal v mstecych fontinab, Izraelstych.
 6. Nech sa nam mzda: aspon sedem muzum z synum gebo, abymne qub
 ufrizovali fane: v Gabaia Saulomem nefdy vymolenbo fane. a kral
 povedel: Va sam.
 7. V odpustil kral Miffibozetom synu Jonattonemu syna Sauloveho pre
 prisahu, ftera byla mezi Davidem, a mezi Jonattonem synem Saulomym.
 8. fteroz mzal David kral smoch synu Keffy Seera Ajze, fterych poro-
 dila Saulom, Armona, a Miffibozeta: v pet synum Michol: Seeri Saulo-
 weg, fterych byla porodila Dabrielom synu Berzellay, fterych byl z Molatby,
 9. a dal qub do ruk Gabaonitstych: fterych qub ufrizovali na soni pred
 fanem: v popadalo tych sedem spoju pozabigancych, za casu zatmi prvniq,
 foz nagrim potali zat galmen.
 10. Ale foz mzala Keffa Seera Ajze odem zivenu podehlala, seba fta-
 le v, co pocatku zatmi, dotud neprstal na nyeb seft: z Heba: a nedala mta
 fom trbati qub prez den, any zmratom prez noc.
 11. V oznameno gest to Davidom, co ucimla Keffa, Seera Ajzova na
 loznica Saulova.
 12. Tebyz gisel David, a pobral fofy Saulove, v fofy Jonattoné syna
 gebo od muzum Gabel Galaad, o fterych qub byli utradi: z mesteca Bet-
 san, v fterem qub byli povedali Filistynstych, foz byli zabili Saula v
 Gelboe.
 13. V odnesel ootud David fofy Saulove, v fofy Jonattoné syna gebo:
 a foz zebnali fofy tych, fterych obefony byli na strizi.
 14. pochovani qub f kostama Saulomyma a Jonattonyma syna gebo
 v zemi Benjaminoveq, na strane soni v hrobe Cis Otea smeho: v uinili
 mysteco, co jim byl rozkazal kral a tal stromal sa Buis nad zemu potom.
 III. 15. Ale sa zase stala vagna Filistynstych napoty lidu Izraelstemu, a
 vijdel David, v lid gebo synm, a bogomali proty Filistynstym. a foz David
 16. Vezbrubenob, fterych byl z rodu Arassa: ftereho kopiga: v try sto lo-
 tury zeleza wazila, a pripasal sebe meč novy, foz sa usylonal zabiti Sa-
 ulova.
 17. Ale David mel na pomoc Abizaj syna Baruje, a foz Filistynsteho
 ramil, zabil ho. Tebyz se zaprisabali muzé Davidomym, foz mluvili: Juy
 vycq nemygovesi snama do vogni, zebys nemygajl lampu v lidu Izrael-
 stem.
 18. Druha: tale vagna byla v Gob proty Filistynstym: ten cas porajl
 Dobochoy z Dufati, Zaffa spololená Arassa, fterych byl z rodu obrum.

A. M. 2983
 Ant. br. 1021.
 A. i. hominod.
 B. Joseph. g. 16.
 C. sc. n. 2. d. d. d. d.
 D. i. q. v. cap. 13
 puatid in vos
 comissum.
 E. i. be precantes.
 F. sc. faltem.
 G. ad placandi
 am
 H. i. Reg. 18. 2.
 I. sc. adoptivos
 sed naturales
 sonos Merob
 v. sa.
 L. A. M. 2986.
 Ant. br. 1018.
 M. ut illic mane
 ref orant, ut
 Sed placaret.
 N. sc. ob cupis uno
 pio famel aude
 rat
 O. i. Reg. 21. 12.
 P. nomen ed loci
 sa.
 Q. v. v. v. v. v. v. v.
 tuto.
 R. i. gigant.
 S. i. Reg. 17. 7.
 T. i. glod 4. plen
 dorem.
 A. i. Par. 20. 4.

II. Kiralom Siap - XXII.

B. pomg nomen
appellatum pro
proprio.
C. tincton varijs
colorib.
D. frater h. n. h. n.
p. n. e. f. a. h. n. v. o.
b. o. r. e. f. o. l. i. a. t. e. n. a.
a. l. t. e. r. n. a.
1. Par. 6. 20.
E. i. matre Gigon
tu. Fin.

19. Trej také byla vöagna w dob proty silistijim, w sterog porajyl wöco
Sarus syn Salkus Jarbar Betlehemitsy Johanna Gettegstebo. Stery mel
rusomjto sopy tak kuste, galo namogiste, kfacim.
20. Sstirta wöagna byla w Geth: w sterog byl muž wysoty, stery na ru
käs, y na nosäs mel šest prstuw, to gest styn, a swaet, a byl z toou äntaf
ta. 21. y porubomal se ludu yrabelstemu: ale bo zabil Jonatan syn Samaa
bratra Davidowebo.
22. Szebra styn synum poslo z Arasta w Geth, a popadali od tufi Da
vidowe, y od tufi sluzebnyfym gebo.

F. Nota 1. 2. eund.
Halm. etia in
Hebras variare
npe sp. l. eundem
Lend. varié solut
exprimere.
V. Gal. 17.
G. Psalm. 11. 4.

Kapitola XXII.
Hsen Davidová w sterog šefuge šanu Bobu za své wyslobozeny odowstew,
Ejeb nepřitelun.

H. in infernata
hentes
I. alij imphare
runt.

1. Jehdy mlúvil David k šanu Bobu slova kšnie řegto. W ten den, w
sterem bo wyslobodil ř. Buh z tufi wšestgeč nepřitelun gebo, a z tufi šau
comjeb.
2. y powedel: řan škala má, a šyla má, y wysloboditel můg.
3. ř. Buh můg šlyny, w něbo duřat budem: tatolet ma fratomřka y řob
řpafena, měbo: stery nia wyřomřuge, a gest utočysto mé: špafylt můg,
wyslobodil mňa z neřpawosti.
4. Šwahitebnebo řana Boba wyřmat budem: a od mjeb nepřitelun of
lobozen budem.
5. Nebo mňa oběřtali řruffenosti řmteřne: potofy Belialone pošrašyli mňa.
6. řromage peřelne řponázali můg: predeřti mňa řyda řmrti.
7. W řarmuřtu mem wyřmat budem řana, a ř Bobu memu wolat budem:
y wyslyřly ř řestla řnebo řmteřbo řlaf můg, a řřil můg wěgde do uř gebo.
8. řomula řa y zadržala se řem: řařlaci řorne zadržali řa, y potlučene ři
nebo řa řožněwal na ně řan.
9. Wyřbaza řym z nořa gebo, a oběři z uř gebo pářit bude: ubly řa
pořpälilo od něbo.
10. Řařřil nebesa, a řeřel dolu: a mřatawa poř nořama gebo.
11. y wysřupil nař řerubim, a řetal y uřazal se řapowěřtu.
12. řolořil ofolo řeba řmarořti mřřto řřyřte: řwř ofřřwal moř z oblačum

L. 70. apant
žobr ořřus řř.

Nebeřřyřeb
13. řo řleřřtu pređ twaru gebo, pořpälilo řa ubly galo oběři.
14. řmřet bude z neba ř. Buh: a nař wyřřly wyřda řlaf řmřug.
15. řpufřil řřyřř, a řožemal řub: řlyřřani, y pořpälil řub.
16. y wyřřeli se řubotini řmörřře, a uřřazali se řařlaci řwřřře od řor
řiwosti řoři, od ořořebu řuba preřřiwosti gebo.
17. řollal z wysřlořti y mřřal mňa k řebe: a wyřřabel mňa z mřobřeb wä.
18. Wyslobodil mňa od nepřřřtela měbo preřřlynebo, y od řřeb, řtery mňa
nemäwideli: nebo řřlyneřřř oöemňa byli.
19. řredeřel mňa za řna byři mę, a řostal ř. Buh pořwřřeni me.
20. y wyřředel mňa na řřyřlořř: wyslobodil mňa, nebo řem se mu řali
řil. 21. řoplati mř ř. Buh wede řřpawěřnořti mę: a wede řemwřnořti
neř mjeb oöřřřti mř.
22. Nebo řem řařowäwal ceř řaně, a bezbořně řem řeřimil proty Bobu
memu.
23. Nebo wšestřř řwři gebo pređ twaru mů řu: y řřřřaze gebo neodwřřel
řem od řem od řeba.
24. y budem řofonaly pređ řym: a wyřřřřati se budem od neřpawořti
mę. 25. y oöplati mř ř. Buh wede řřpawěřnořti mę: a wede řemwřnořti
neř mjeb, pređ obřřčagom oöim gebo.

M. i. profundi
tates.

A. Se. deficiens
B. instituta

H. Kralow. Kap. XXII. a XXIII.

26. Z swatym swaty budeš: a z dofontajm dofontaj.

27. Z wmwolejnym wmwoleny budeš: a z nestlebetnyim nestlebetny budeš.

28. Y ho budobny ty P. Bože wyslobodíš: a očima tvojma pssnych poj.

29. Nebo ty sy swetlo mé tane Bože, y ty tane, ofirekuges tmarosti mé.

30. Nebo šre teba podobim prepasany: šre Boda nebo prestojm zed.

31. Bůb, esta gebo nepostwrična gest, řec tanc obnem skusena: rato
 leš fralónstá gest tješ mřetjeb, šterj w něho duffagu.

32. Kdo gest Bůb mimo tana: a šob gest šlyny mimo Boda naššob.

33. Bůb, šterj mňa prepasal, šlyú: a porownal cestu mui dofontaj.

34. Kdiz přrownal nohi mé gelenom, a šdiz na wysšotě myšta mé posta
 wil mui.

35. Kdiz uči ř ruki mé do bity, a šdiz přrownána gato kusu mořajnu
 pleca mé.

36. Šal sy mui ratoleš fralónstá špasena třebo: a tiboš tma rozmuo,
 žila mňa.

37. Rozšyromat budeš froš mé poděmnu: a neustanu kufi nob muiš.

38. Šomit budem muiš nepřitelu, a zehem: any ša nenawrašm dořud
 gub nezamárnym.

39. Šamárnym gub, a podobim, aby nepówtali: padat budu pod noba
 mi muiš.

40. Prepasal sy mňa šlyú do bity: šlomil sy tješ podemnia, šterj se mui pro
 tiriwi.

41. Přpřitelu muiš obrátil sy aby poutetali: šterj mňa nenáwideli, y ro
 mince gub obráim.

42. Šolat budu, a nebude šdoby pomošel: š Pánu rolat budu, a ne
 wyslyš gub.

43. Šabladim gub gato prač žemšy: gato blato po uliač podobim
 gub, y potlučem.

44. Šabonáš mňa od odpórných řec liú mébo: šabrániš mňa, abyš
 byl za šlamu národum: liú, šteršbo neznam, šlyžit mui bude.

45. Cuzj šynomé protiwit se budu mne, potom gat uslyšá pošlúbat mňa
 budu.

46. Cuzj šynomé pošynuli, y pošrá ša w šryš usšostáč.

47. Šim gest šan, a pošebnány Bůb muiš: y pošyššat bude Bůb šlyny
 špasena mébo.

48. Bože, šterj mui šawáš pomštm, a liú podemnia ručáš:

49. Šterj mňa wyslobozuges od nepřitelum muiš, a nad tješ, šterj
 se mui protiva wyslobozuges mňa: od muja nestlebetmebo wyslobod mňa.

50. Šre to! šwálit teba budem tane mezy národi: a mému tře
 mu špřpat budem.

51. Šterj žwelebuges wyslobozeni, škřala třebo, a šterj učinil muiš,
 šřdčstwi pomazanému šawidom třeumu, y plemenu gebo na řeti.

Ci. perfectio. D. l. tractabis ut gus percipi tal meretz.

E. l. expeditam reddidit

F. Pal. 143. 1.

G. fessiti terga vertere.

H. postea & ter rient.

I. Pal. 17. 49.

L. Rom. 15. 9. M. laudes & gratias dnam.

N. Sc. post Pal.

A. actor. 1. 30.

B. sp. caritatis. C. que colit grat. D. Galo. iust. domi narij Messias. E. Sc. sic est Regn. meum.

Kapitola XXIII.

I. Š šlomáš nag-pořednějšyš šawidomjeb. II. Š třeš šawidomjeb ušatnyš
 muřoř nag-řlynějšyš. III. Š popisú muřum gebo wzajnyš. 24.

I. Što su šloma šawidome nag-pořednějše. Šowšel šawid šy šyš:
 ten muř šowšel, šteremu šawšeno gest š šamazanem Božim šawidomem
 a šterj gest wšobnyš špřmat w šalmob w liú šzřaběššom:

2. Šuš Boži mluwił šre mňa, a řec gebo šre gazył muiš.

3. Šowšel Bůb šzřaběššy mne, mluwił šlyny šzřaběššy, šterj panuge
 nad hōma, šterj špřamcoliwě panomat bude w bogaršimšty tanc

4. Šalo šwetlo šenyčti, šdiz šlynto muišaga, řans bez oblatum se rozřřicowu
 ge. a gato šestem rořšě bylina z žemi.

II. Kralow, Kap. XXIII.

5. Any není toliký sám mlad před Bohem, aby jednou věčnou učinil sem
nu, v mšicích věcích pomů a potvzenu. Nebo všicko spaseni me, y čas
dá mila; any není nělebo snj, co by neposlo.

6. Ale hrstnyj mšicj gado trni vytrdat ja budu: storebo neberu do ruk.
7. A buodely se to, chet fco dohtati, moji met zlezo, a wydlie ofomane,
a fcoz bo ohněm podpali spali bo az napray.

II. 8. Jto snt mena mužim, udatnyj z lidu Dávidovebo. Kdiz sedel na sto
lci kralovstve: nag mudregsté kniža mezi trema, ten gest gado nag-ut
hinegstj czermeč, který z geonjm porazenjm pozabigal ojem sto mužim

9. To tomto, byl Alcazar syn strica gebo Abogtstj mezi troma slyny
ma, který byl z Dávidem fcoz na oči namrbah Filistynstj wogstfu Yzrabelstj,
mu, a byli ja zgeli tam do bitfi.

10. A fcoz byl wygeli mužé Yzrabelstj, on stal a porazyl Filistynstjch
dokud neustala ruta gebo, a dokud nestrnula od meca; y wyslobodal f.
Bub mnozys w ten den: y lid, který byl poutelal, namratu ja k pozabi-
ganjm, aby fwlebel lúpeze.

11. A po tomto, byl Semma syn Age z Gzari: y zgeli ja zase Filistyn-
stj na stanowstho bitfi, a bylo tam pole wstade zajsté posloniu. A fcoz
byl utelal lid Yzrabelstj před Filistynstjma.

12. Stal Semma w prostředu pola, a bránil bo, y porazyl Filistynstjch:
a dal f. Bub wyslobozem melsté.

13. Y předtjm také byli zgeli tre h který byli předny mezi triet mužma, tj -
který byli přigeli za casu zámri k Dávidem do jastym Gollam: ale wogstfo
Filistynstj lezalo w soline obrim.

14. A Dávid byl na zámku: a stanowstho Filistynstjch tedy bylo w Beth-
lehemě. Zadal tedy Dávid wodi, y powedel: S fcozby mi někdo dal napit
se wodi, z studni, která gest w Bethlehemě pri bráne.

15. Protoz sobyli se tre slyny přez wogstfo Filistynstj, y nábrali wodi ze
studni, která byla w Bethlehemě pri bráne a přinesli k Dávidem: a on
nechtel gu piti, ale obetowal gu řánu: fcoz gu wylal na zem předt. Bohem.

16. A fcoz powedel: Bud mi milostiw f. Bub neutrimj toto: zdatiz
fcoz wodu tohoto, který gylti pře nu a nebezpečntjm žimotim geub př
budem. Protoz nechtel piti. Toto učinili tre nag-udatnegstj.

17. Abizaj²² také bratr Joabim syn Dáruje, byl kniža stjch trob.
on gest ten, který wyzornel kopigu swu protj trem sto, kterých pozabi-
gal, menowany mezi troma trema,

18. y mezi troma wybornegstj, a byl gcm za kniža, ale wšak az
k přinowjm trom nebyl přitel.

19. Y Banajal syn Joabim muža nag-lyněgstjho wclitjch štut,
fcm byl, f. Kabsel: on také zabil smoch lewú Moabstjch, y on zestu-
pil, a zabil lewa w prostred gami za casu sietru.

20. On také zabil muža Agypstjého, muža předimněbo, který měl
w ruce kopigu: a tak fcoz byl zesel k němu spalicu, z násylen wydrel
kopigu z ruk Agypstjého, a zabil bo z gebo kopigu.

21. Toto učinil Banajal syn Joabim:
22. Y on byl menowany mezi troma udatnyma, kterých bylo mezi trij-
cet udatnyma: ale wšak nebyl tak slyny? gado tre přinowj: y wzal bo jebe
Dávid za radia tagnebo.

23. Y on byl menowany mezi troma udatnyma, kterých bylo mezi trij-
cet udatnyma: ale wšak nebyl tak slyny? gado tre přinowj: y wzal bo jebe
Dávid za radia tagnebo.

F. 1. Par. 11. 10.
G. poniz nomen
appellativu & res
significata pro
nomine vni
proprie, quod
Jesbaam filius
Haidanoni ut
vocatj 1. Par. 11.
v. 11.

H. l. diverfi, Sa
y idem neme
Jesbaam Elea-
zar & femina.

I. Effundens in
terra.
L. gaus agens
quod desisset
ad fort. vno

M. sic incipit
mas ex grati
suo tid ruez,
fcoz Hierony-
shus nominat
Jonathon filius
Jamma fratris
Dávidis de quo
Cap. 21. v. 21.

N. i. fortissimo
vno velut leg
res.

O. i. fovea.

A. prima trias
B. pro, a secretis.

II. Kralow. Kap. XXIII a XXIV.

- III. 24. Azael byl bratr Joabun mezy třet muyma. Alchanan syn syn
 ca 25. gesho byl z Bethleema, Alifa z Harodi,
 26. Semma z Harodi, Alifa z Harodi,
 27. Seles s Salti, Hira syn Alif s Ictua,
 28. Abiezer z Anqibots, Mubomay z Dusati,
 29. Selmon z Abotytty, Maharaj Ketostattytty,
 30. Seled syn Baanun, y on Ketostattytty, Yras syn Rybas z Gaba,
 31. synum Benaminych, Seddaj s potofa Gaas,
 32. Banaja Faratonitky, Azmaweth z Beromi,
 33. Abialbon Awatytty, Azmaweth z Beromi,
 34. Qidra z Dalaboni, Dymowé Yassen, Jonathan,
 35. Semma z Oreri, Ajam syn Davar Awotytty,
 36. Cliffelet syn Hazbas syna Machab, Alham syn Abytossela Golo,
 37. Ograj s Klarmelu, Faraj z Urbi,
 38. Ysaal syn Hattbanur z Sobi, Bonni z Gadi,
 39. Selet z Ammoni, Maharaj Berotytty zbrojny Joabun syna Da,
 40. Yra, Yethytty, Jarob, y on Yethytty.
 41. Uryas Setegitky. Mstetich sedem a trect bylo :

RIM.KAT.FARSKÝ ÚRAD
CÍFER

Kapitola XXIV.

I. Ze Samid fuzal pocitomat lid, 1. II. Ze za ten trect, Gád prorok bo stramal a Salma na
 milu abj sebe, z trect kan gednu wybral y wybral sebe Mor za trect dnj; stary po
 mrdonal sedemdesat tisice muzum to gest: 70000: 10. III. Ze se mobil Dávid, a
 foz do prorok napomenul mystamit star, y prestal mor. 12.

I. Yzase sa kan Bús rozhnemal na lid Yzraelitky, a pobnul mezy nyma
 Dávida, abj povedel: Si, spoctag lid Yzraelitky y Yzrajsky.
 2. A povedel kral k Joabovi k Hagtmánovi woasta prebo: Forbod po
 mstetich Fokoleniab Yzraelitky od Dan, az do Bersabee, a spoctag lid,
 abjch medel potet gesho.
 3. A odpovedel Joab kralovi: Nech prispori F. Bús tnuig k lidu svému
 tak mnoho, gal bo weli gest, a neub bo gestie sto frat mjeg prispori pred obly,
 cagem kana nebo krala: Ale co chce zmedet kan nuig kral w takowegto
 weli.
 4. Ale promobla: rec kralova y knjazat wogánstjis, tci Joabové: a
 wyjel Joab y knjazata wogánstie od krala, abj spoctali lid Yzraelitky.
 5. A foz je byli preplamili, mez Jordan, prigeli do Arver na pramu stranu
 mesta, sterc gest w Doline Gád.
 6. Y pregli prez Jajer do Galaad, y do zemir wznegsteg Gosh, a pri
 geli do Dan na mysta lesne. A foz obchodili pri dydnu
 7. gipli blisko zoi mesta Tyru, y blisko msteteg zemir Semegsteg a Klana,
 negsteg, y prigeli do Bersabee na polcone do zemir Judsteg:
 8. A foz obstedli mstetku zem, prigeli po Semet mestoweb, a po swast
 onoch do Jeruzalema.
 9. Leby sal Joab potet popisu lidstbo kralovi a naslo sa z lidu
 Yzraelitky muzum slynyb osemerat sto tisicum, stery by mohli wytristi
 meo do bity: a s Fokoleniab Judstbo naslo sa perkrat sto tisicum, muzum
 bogomnich.
 10. Ale se porazylo prdo Dávidové, foz spoctani gest lid: y povedel
 Dávid k kanu: Zbressyl sem welnj foz sem toto uimil: ale prosim kane,
 zebjy odgal neprawost, sluzebnyla twobo, nebo sem welnj blágniwé uimil.
 11. Ktoz wstal Dávid ráno, a rec kane stala sa k prorokovi Gád, a k mi
 djemu Dávida, stera mlúwila:
 12. Si, a mlúw k Dávidovi: Toto pomida F. Bús: z trect wce dáwa sa
 tebe na milu, wyber sebe gednu s njeb, sterc kess, abjch tebe uimil.

C. Computatio
 scil. illis primis
 sex

D. 1. Par. 21. 1.
 70. 11. 2982.
 Ant. Chr. 1017.
 E. i. i. permittendo.

F. i. i. pravaluit
 seu viuit.

G. 1. Par. 21. 5.
 major est qd sic
 reges minor
 qd Joab Regi
 dixit ne. l. ni
 mnd superbiat
 Sal. 6.
 A. 1. Reg. 24. 6.

II. Kralow. Kap. XXIV., a III. Kralow. Kap. I.

B. aut trily ut dicit
1. Par. 21. 13.
quia Prop. continui
poena famo ad
trieniu graxit
propt' Davidy bor
vorem et poenit.
C. Dan. 12. 23.

D. Pro vitanda
mortalitate
Epistola.

E. Sc. holocausto
vespertino.

F. Sc. in monte
moria ubi Isaac
inolat et postea
templ. edificatu
et. 2. Par. 3. 1.

G. innocentes ut
oves.

H. ego paratus
sum pro illis et
lumbere

I. tradunt hebraei
in hac arca
conditu fuisse
templu sc. in
monte Moria
in ood. loco
Abraham voluit
se filiu suum
immolare.

L. Tributarius na
vius v. Regulus
inter hebraeos,
pruqum David
Jerosolima cepit
capti

M. supplendu ex
1. Par. 21. 25.
Septuaginta libro
tissimi pondend.
ita ut gongenti
sili hnt thd pro
bobus!

13. A foz byl pritel prorok Gád z Davidovi, oznámil mu, foz povedel: Aneb za sedem sofím prigde na teba klad v zemi tvég: aneb za čty Měsíce utekat budeš před tvýma nepřítelny, a ony teba domit budú: aneb zajiště za čty dny budeš nafazeni morové v zemi tvég. Protož měl rozmysl se a poved, gafu odpoved mám dat tomu, který nina poslal.

14. A David odpovedel z prorokovi Gád: Stjškam sa velmý: ale lepší mi gest abych upadel do ruk Božich: nebo mnohé má milosrdénství: nežly do ruk lidšich.

15. V doputí f. Bús morové nafazeni na lid Izraelský, od rána, až do času uloženybo, a zemřelo z lidu od Dan, až do Bersabee, sedem desát tisíc mužů.

16. A foz byl roztábel ruku svú angel pane na Jeruzalem, aby v něm pomohl lid, sítomal sa f. Bús nad trápením, y povedel angelu který ho mordoval: guž gyt doh: měl zastav ruku tvou. A byl angel pane vedlé húnna f. Arcúna Jebuzegísebo.

III. 17. V povedel David z Panu, foz byl videl angela mordujícího ho: Ja sem ten, který sem zřekl, ja sem nepřítelnic čiml: tyto který su nepřítelny: gafu omce, co učinili. Prořm, neč sa obráti hnev tvúg na mňa: a na sum ofca mého.

18. A přitel prorok Gád z Davidovi v ten den, y povedel mu: Vyšstup a postav Altár Panu Bohu na húnne Arcúna Jebuzegísebo.

19. V vyšstupil David vedlé reči proroka Gád, který mu byl přitázal fán Bús.

20. A foz pohlédel Arcúna, videl krala, y slujebnytu gebo, ze l-niemu gidu:

21. Který, foz měl vyšel, poklonil se kralovi z hrbenu tváru až z zemi y povedel: Co gest to za přitinu, je fán móg, kral gide z slujeb, nytu svému? kterému David odpovedel: Abych od teba kupil húnno, aneb mlatornu, y abych postavil Altár Panu Bohu, zebj prestalo morové nafazeni, které se rozmohlo v lidu.

22. A povedel Arcúna z Davidovi: Vezmi pane móg kralu, a obetuj Panu Bohu, gafu se mu líbi: máš tuto volu z obeti zaplacenú, y móg, y prájné volu z potrebe své.

23. To vslecho dal Arcúna kral kralovi: y povedel Arcúna z kralovi: Neč fán Bús tvúg prigme srb tvúg od teba.

24. Kterému foz odpovedel kral, mlúnil: Nřadné tak nebude, gafu by šest, ale za peníze kupim od teba a nebudem Panu Bohu mému obetovat ofeti darmované. Protož kupil David húnno, aneb mlatornu, y volu za paděsat lotův stříbra.

25. V vystavil tam David Altár Panu Bohu, a obetoval obeti zaplacenú a pokornú: y sítomal sa f. Bús nad zemí, a zastavila sa rana v lidu Izraelskem.

Třetí kniha kralovská.
podle židův
První kniha Nalacim.
Kapitola I.

I. Je dímfa Abizag Davida zeparalebo obřivala foz čísta zůstala, 1. II. Je Adonijáš štél kralovským zangati aby šteli nepřivedel, 5. III. Koz Bersabee poslána byla z rādú Natan proroka z kralovi, ze vyprořla, aby Nalomín pomagan byl za krala, to foz uslyšal Adonijáš utětel. 11.